

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและสาเหตุ

แม้หนังสือเรื่อง ฮอบบิท และ ลอร์ด ออฟ เดอะ ริงส์ จะมีอายุกว่า ๘๐ ปีแล้ว ตำนานกรรมทั้งสองเรื่องนี่ยังเป็นที่นิยมในหมู่นักอ่านทุกยุค จนเกิดการพิมพ์ซ้ำเผยแพร่อย่างต่อเนื่องในหลายประเทศทั่วโลก คุณค่าในงานเขียนของ เจ.อาร์.อาร์.โทลคีน ทำให้ ลอร์ด ออฟ เดอะ ริงส์ ได้รับการยกย่องให้เป็นวรรณกรรมที่ดีที่สุดของโลก

หมายเหตุสำนักพิมพ์แพรวเยาวชน

ตุลาคม ๒๕๕๕

หมายเหตุของสำนักพิมพ์ที่ยกมาข้างต้น ทำให้เห็นถึงความสามารถ เจ.อาร์.อาร์. โทลคีน ที่ได้รับสรรคงานเขียนเรื่องนี้ แปลเป็นภาษาไทย โดย วลิตี ชื่นยง เรื่องนี้นอกจากจะได้รับการยกย่องให้เป็นวรรณกรรมเอกของโลก ยังมีความเก่าแก่ถึง ๘๐ ปี เป็นเครื่องยืนยันว่ามีผู้อ่านจำนวนมากที่ได้สัมผัสงานเขียนนี้ หากแต่ข้าพเจ้ามีโอกาสทำความรู้จักกับวรรณกรรมเอกของโลกชิ้นนี้ เมื่อปี ๒๕๕๖ สืบเนื่องจากการไปฝึกงานระหว่างปิดภาคเรียน ณ โรงเรียน The Regent International School Pattaya

โรงเรียน The Regent International School Pattaya เป็นโรงเรียนนานาชาติตั้งอยู่ในเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี มีนักเรียนทั้งชาวไทย ชาวต่างชาติ นั่นทำให้มีอาจารย์ ครูพี่เลี้ยง นักศึกษา ฝึกงานจากต่างประเทศ ด้วยเหตุนี้จึงมีภาพยนตร์จากต่างประเทศมากมาย หนึ่งในนั้น คือ ลอร์ด ออฟ เดอะ ริงส์ ตอน “มหันตภัยแห่งแหวน” ฉบับเสียงภาษาอังกฤษ มีคำบรรยายภาษาไทย ข้าพเจ้าเลี้ยงที่จะอ่านคำบรรยาย ถือโอกาสฝึกฝนภาษาอังกฤษในเวลาเดียวกัน แต่พลันมลายสิ้น แม้ข้าพเจ้าจะดูเข้าไปมา แต่เพราะภาษาอังกฤษที่ไม่คุ้นชิน สำเนียงฝรั่งแท้ ทำให้เข้าใจหรือจับประเด็นได้ยาก

ประหนึ่งแสงเทียนสว่างในทางมืดมิด ชีวิตที่สับสน ความดิ้นรนที่จะเอาชนะภาษาอังกฤษ เมื่อโรงเรียนจัดให้นักเรียน และคณะครูได้ไปพักผ่อนตามอัยาศัย เส้นทางสายพัทยาเหนือ สู่พัทยากลางนำพาให้รู้จักเซ็นทรัล เฟสตีวัล พัทยา เต็มไปด้วยความเจริญ ความทันสมัย ทำให้ได้พบหนังสือช่วยให้เข้าใจเรื่อง ลอร์ด ออฟ เดอะ ริงส์ มากขึ้นร้านขายหนังสือซีเอ็ดบุ๊คเซ็นเตอร์ จัดซื้อหนังสือที่มียอดขายอันดับ ๑ พร้อมกับป้ายประชาสัมพันธ์รับสมัครสมาชิกเมื่อซื้อหนังสือครบ ๑,๐๐๐ บาท ความกระหาย ความอยากครอบครองหนังสือวรรณกรรมชิ้นเอกของโลกจึงเพิ่มมากขึ้น

“รอให้น้ำลายไหลเสียก่อน” ส่วนคนไทยดังกล่าวผู้ดัดขึ้นถามและเตือนใจ ข้าพเจ้าจึงไม่ได้ ตัดสินใจซื้อในขณะนั้น จนเวลาผ่านไปสองสัปดาห์จึงกลับไปซื้อหนังสือครบชุด ๓ เล่มใหญ่และหนา The Lord Of The Ring จึงเป็นหนังสือของข้าพเจ้าตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

การค้นคว้าเพื่อให้เข้าใจเนื้อเรื่อง Lord Of The Ring ควบคู่กันระหว่างการอ่านและ ชมภาพยนตร์ไปพร้อมกัน แนวคิด เนื้อหา สัญลักษณ์ที่ซ่อนไว้ในเรื่องจึงถูกขยายให้น่าสนใจ น่าค้นหา คำตอบมากขึ้น การค้นหาคำตอบดังกล่าวเป็นการทบทวนความรู้วิชาการอ่าน หลักสูตรครุศาสตร์ บัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ฉบับปรับปรุง ปีการศึกษา ๒๕๕๕

เวลาที่ว่างเว้นจากการฝึกงาน ข้าพเจ้าได้รับอนุญาตให้เข้าเรียนวิชา วิเคราะห์วรรณกรรมและ วรรณคดี ที่จัดให้นักเรียนไทยเลือกเรียนเป็นวิชาเพิ่มเติม เนื้อหาในรายวิชานี้ส่วนใหญ่เป็นการ วิเคราะห์โครงสร้างของวรรณกรรม วิจารณ์และวิเคราะห์ความเชื่อมโยงระหว่างวัฒนธรรมไทยกับ วัฒนธรรมต่างชาติ ลอร์ด ออฟ เดอะ ริงส์ จึงเป็นเรื่องที่ข้าพเจ้านำมาวิเคราะห์ ตรงกับสำนวน “ยิงปืนนัดเดียวได้นกสองตัว” เพราะนอกจากจะช่วยให้ข้าพเจ้าเข้าใจเนื้อเรื่องได้ดียิ่งขึ้นแล้ว ยังทำให้ ค้นพบและเข้าใจความหมายของสัญลักษณ์ในเรื่องเพิ่มมากขึ้น และมีสิ่งที่สร้างพลังเติมกำลังให้ ข้าพเจ้าอ่านเรื่องนี้ให้จบ ไซ่เพียงแต่การค้นหาสัญลักษณ์และทำความเข้าใจเท่านั้น แต่คือคำนำของ สำนักพิมพ์ ที่ข้าพเจ้าเคยข้ามไป ก่อนจะกลับมาอ่านใหม่ภายหลังจากอ่านและวิเคราะห์ในชั้นเรียน

“การตัดสินใจที่จะทำในสิ่งที่คิดว่าถูกต้อง กับการไม่ลงมือทำอะไรเลย (คงสถานความดีในตน ไว้ แต่ปล่อยให้สิ่งชั่วร้ายกล้ำกรายรอบด้าน) ประการหลังนี้จะถือเป็นความดีหรือไม่ คุณธรรมที่เรา คิดว่ามีอยู่ในตัว แท้จริงแล้วเป็นเพราะยังไม่มีสิ่งเข้ายวนใจมาทำให้มันสูญเสียคุณค่าไป ไซ่หรือไม่ อำนาจที่อยู่ในมือคนดี กับอำนาจที่อยู่ในมือของปีศาจ ไม่ใช่สิ่งเดียวกันหรือ ในเมื่อมันสามารถ ทำให้เรารุ่มหลงและตกเป็นทาสได้เท่าเทียมกัน”

คำนำสำนักพิมพ์ ฉบับพิมพ์ครั้งแรก

ตุลาคม ๒๕๔๔

ข้าพเจ้าวิเคราะห์เรื่องดังกล่าว ได้สอดคล้องกับคำนำสำนักพิมพ์ ผสานกับการศึกษาประวัติ ของผู้เขียนเรื่องนี้ คือ เจ.อาร์.อาร์. โทลคีน จะช่วยให้เข้าใจสัญลักษณ์ที่แฝงไว้ในเรื่องมากยิ่งขึ้น จึงเป็นเหตุผลที่ข้าพเจ้าเลือกเรื่อง ลอร์ด ออฟ เดอะ ริงส์ เล่มนี้มาวิเคราะห์อีกครั้ง ในรายวิชาการอ่าน วรรณกรรมเยาวชน การวิเคราะห์ในครั้งนี้จะเพิ่มเรื่องความเหมือน ความต่าง ระหว่างภาพยนตร์และ เนื้อหาที่ปรากฏในหนังสือ ซึ่งข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าจะทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจเรื่องนี้ได้ดียิ่งขึ้น

ประวัติผู้เขียน

เจ. อาร์. อาร์. โทลคีน มีชื่อเต็มว่า จอห์น โรนัลด์ รูเอล โทลคีน (John Ronald Reuel Tolkien; นามปากกาว่า J. R. R. Tolkien) (๓ มกราคม พ.ศ. ๒๔๓๕ – ๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๖) เป็นกวี นักประพันธ์ นักภาษาศาสตร์ และศาสตราจารย์ชาวอังกฤษผู้มีชื่อเสียงในฐานะผู้ประพันธ์นิยายแฟนตาซีระดับคลาสสิก เรื่องเดอะฮอบบิท และเดอะลอร์ดออฟเดอะริงส์

โทลคีนเข้าศึกษาเบื้องต้นที่โรงเรียนคิงเอดเวดส์ เมืองเบอร์มิงแฮม และจบการศึกษาระดับปริญญาจากมหาวิทยาลัยออกซฟอร์ด เข้าทำงานครั้งแรกในตำแหน่งอาจารย์ที่ มหาวิทยาลัยลิตส์ ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๖๓ – ๒๔๖๘ ได้เป็นศาสตราจารย์สาขาแองโกลแซกซอน ตำแหน่ง Rawlinson and Bosworth Professor ที่มหาวิทยาลัยออกซฟอร์ด ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๖๘ – ๒๔๘๘ และได้เป็นศาสตราจารย์ด้านภาษาและวรรณคดีอังกฤษ ตำแหน่ง Merton Professor ตั้งแต่ ๒๔๘๘ – ๒๕๐๒ โทลคีนได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์แห่งราชอาณาจักรบริเตน ระดับ Commander จากสมเด็จพระราชินีนาถเอลิซาเบธที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

โทลคีนนับเป็นชาวคาทอลิกที่เคร่งครัด เป็นสมาชิกของกลุ่มที่ชุมนุมเพื่อถกเถียงด้านวรรณกรรม ชื่อ อิงคลิงส์ (Inklings) และได้รู้จักสนิทสนมกับ ซี. เอส. ลิวอิส นักเขียนนวนิยายและวรรณกรรมเยาวชน เรื่องตำนานแห่งนาร์เนีย ที่มีชื่อเสียงอีกคนหนึ่งของอังกฤษ

หลังจากโทลคีนเสียชีวิต ลูกชายของเขา คริสโตเฟอร์ โทลคีน ได้นำเรื่องที่เป็นบิดาของตนแต่งค้างไว้หลายเรื่องมาเรียบเรียงและตีพิมพ์ รวมถึงเรื่องซิลมาริลลิออน งานประพันธ์ชิ้นนี้ประกอบด้วยเรื่องเดอะฮอบบิท และเดอะลอร์ดออฟเดอะริงส์ รวมกันได้สร้างให้เกิดโลกจินตนาการซึ่งประกอบด้วยเรื่องเล่า ลำนำ บทกวี ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และภาษาประดิษฐ์ ในโลกจินตนาการที่ชื่อว่าอาร์ดา และแผ่นดินมิดเดิลเอิร์ธ ซึ่งเป็นฐานของงานประพันธ์ปรกรณ์ทั้งหมดของโทลคีน

แม้ว่านิยายแฟนตาซีจะมีกำเนิดมาก่อนหน้านั้นแล้ว ทว่าความสำเร็จอย่างสูงของ เดอะฮอบบิท และ เดอะลอร์ดออฟเดอะริงส์ ในสหรัฐอเมริกา นำมาซึ่งกระแสความนิยมของนิยายแนวนี้ขึ้นมาใหม่ และทำให้โทลคีนได้รับขนานนามว่า **บิดาแห่งวรรณกรรมแฟนตาซีระดับสูงยุคใหม่ (father of the modern high fantasy genre)**

ผลงานของโทลคีนสร้างแรงบันดาลใจให้แก่งานแฟนตาซียุคหลังรวมถึงศิลปะแขนงอื่นที่เกี่ยวข้องมากมาย ในปี ๒๕๕๑ (ค.ศ. ๒๐๐๘) นิตยสารไทมส์จัดอันดับโทลคีนอยู่ในลำดับที่ ๖ ใน ๕๐ อันดับแรกของ **"นักประพันธ์ชาวอังกฤษผู้ยิ่งใหญ่ยุคหลังปี ๑๙๔๕"**

ทัศนคติและมุมมองของโพลคิน

โพลคินนับเป็นชาวคาทอลิกผู้เคร่งครัด ทัศนคติของเขาในแง่ที่เกี่ยวกับศาสนาและการเมือง เป็นแบบอนุรักษ์นิยม คือยึดมั่นในขนบประเพณีดั้งเดิมและไม่ใคร่ยอมรับการเปลี่ยนแปลงไปสู่สิ่งใหม่ เหตุนี้เขาจึงต่อต้านการปฏิวัติอุตสาหกรรมและผลสืบเนื่องของการณั้่นอย่างรุนแรง ด้วยความรู้สึกว่าการเปลี่ยนแปลงนั้นเข้าคุกคามชีวิตชนบทอันสงบสุขของอังกฤษ ตลอดชั่วชีวิตของเขา โพลคินหลีกเลี่ยงในการใช้รถยนต์ แต่นิยมใช้จักรยานมากกว่า ทัศนคติเช่นนี้ปรากฏเห็นชัดอยู่ในงานเขียนของเขา โดยเฉพาะในเรื่อง เดอะลอร์ดออฟเดอะริงส์ เมื่อแคว้นไชร์ถูกบีบบังคับให้ทำอุตสาหกรรม

นักวิจารณ์พากันศึกษาและบ่งชี้ถึงความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องราวในปกณ์มชุดมิดเดิลเอิร์ธ กับเหตุการณ์จริงที่เกิดขึ้นในชีวิตของโพลคิน เช่น เดอะลอร์ดออฟเดอะริงส์ มักโดนวิจารณ์ว่าเป็นตัวแทนของประเทศอังกฤษในช่วงระหว่างสงครามโลกครั้งที่สอง ซึ่งโพลคินเองปฏิเสธแข็งขันในบทบาทของการตีพิมพ์เอ็ดิชั่นที่สองของหนังสือชุดนี้ ว่าเขาไม่ชอบเขียนงานประเภทสัญลักษณ์แฝงคติ แนวคิดเช่นนี้ปรากฏอีกคร้งในงานเขียนของเขา เรื่อง On Fairy-Stories ซึ่งโพลคินเห็นว่า เทพนิยาย เป็นสิ่งที่สมบูรณ์ในตัวของมันเอง บางครั้งยังสื่อถึงความป็นจริงบางประการอีกด้วย เขาเห็นว่าความเชื่อของคริสเตียนก็เป็นไปในลักษณะนี้ คือสมบูรณ์ในตัวเอง และแสดงถึงความป็นจริงภายนอก พื้นฐานความเชื่อเช่นนี้ของโพลคินทำให้เหล่านักวิจารณ์พากันค้นหาแนวคิดเกี่ยวกับศาสนาคริสต์ในผลงานเรื่องเดอะลอร์ดออฟเดอะริงส์ ทั้งๆ ที่เนื้อเรื่องมีความเกี่ยวพันกับศาสนาคริสต์น้อยเหลือเกิน ไม่ว่าจะป็นพิธีกรรมทางศาสนา หรือการสวดอ้อนวอนพระผู้เป็นเจ้าของ

ด้านศาสนา

ความศรัทธาอันแรงกล้าของโพลคินต่อศาสนาคริสต์เป็นหัวข้อสนทนาสำคัญระหว่างเขากับ ลิวอิส ผู้ซึ่งภายหลังได้เปลี่ยนมานับถือพระผู้เป็นเจ้าของ แม้โพลคินจะผิดหวังอยู่บ้างที่ลิวอิสเลือกเข้ารับในนิกายเชิร์ชออฟอิงแลนด์ แทนที่จะเป็นโรมันคาทอลิก

ในช่วงปีท้ายๆ ของชีวิต โพลคินยิ่งผิดหวังมากขึ้นกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคม าวตักันครั้งที่สอง ไชมอน โพลคิน หลานของเขาได้บันทึกไว้ว่า

“ผมจำได้แม่นเมื่อครั้งไปโบสถ์ที่บอร์นเมอร์พร้อมกับคุณปู่ ท่านมีศรัทธาในความเป็นโรมันคาทอลิกอย่างมาก เวลานั้นทางโบสถ์ได้เปลี่ยนบทสวดจากภาษาละตินเป็นภาษาอังกฤษคุณปู่ของผมไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และกล่าวตอบคำสวดมนต์เป็นภาษาละตินเสียงดังลั่น ทั้งที่คนอื่นพากันกล่าวเป็นภาษาอังกฤษทั้งนั้น ผมรู้สึกอายมาก แต่ดูเหมือนคุณปู่จะไม่สนใจอะไรเลย ท่านเพียงต้องการทำในสิ่งที่เห็นว่าถูกต้องเท่านั้นเอง”

ด้านการเมือง

มีประเด็นน่าสนใจเกี่ยวกับแนวคิดการเหยียดผิวที่ปรากฏอยู่ในผลงานของโทลคีน ซึ่งเป็นที่ถกเถียงกันมากมายในหมู่นักศึกษา คริสทีน ไคซม์ นักศึกษาคนหนึ่งจำแนกข้อกล่าวหาที่ออกเป็น ๓ ประเภท ได้แก่ การเหยียดผิวโดยตั้งใจ การยึดยุโรปเป็นศูนย์กลางโดยไม่ตั้งใจ และการพัฒนาจากการเหยียดผิวที่แฝงในงานของโทลคีนช่วงต้นไปเป็นการปฏิเสธการเหยียดผิวในชั้นหลัง

เป็นที่รู้กันดีว่า โทลคีนดูหมิ่นพวกนาซีมากอยู่ว่าเป็นพวกล่าหลังและอันตราย เขาถูกอดอล์ฟ ฮิตเลอร์ มาก เนื่องจากเขาเห็นว่าฮิตเลอร์นั้น "ใช้จิตวิญญาณบริสุทธิ์ไปในทางที่ผิด" แต่ถึงกระนั้นเขาก็ตำหนิกลุ่มต่อต้านเยอรมันที่รวมตัวกันขึ้นในช่วงสงครามโลกครั้งที่สอง ซึ่งปรากฏในข้อความที่เขาเขียนไปถึงคริสโตเฟอร์ โทลคีน บุตรชาย และแสดงความรังเกียจระเบิดนิวเคลียร์ที่ฮิโรชิมากับนางาซากิอย่างมาก เขาเรียกกลุ่มผู้สร้างระเบิดนิวเคลียร์ว่าเป็น "นักวิทยาศาสตร์บ้า" และ "ผู้สร้างหอบาเบล"

แนวคิดด้านการเมืองของโทลคีนล้วนมีพื้นฐานมาจากแนวคิดทางศาสนา เช่นเมื่อครั้งสงครามกลางเมืองในสเปน เขาออกเสียงสนับสนุนนายพลฟรันซิสโก ฟรังโก เมื่อได้ทราบว่าเป็นความวุ่นวายถึงกับเผาทำลายโบสถ์คาทอลิกและสังหารพระกับแม่ชีไปเป็นจำนวนมาก เขายังแสดงความชื่นชมต่อกวีชาวแอฟริกาใต้ รอย แคมป์เบล อย่างมากมายหลังจากได้พบกันในปี ค.ศ. ๑๙๔๔ เนื่องจากแคมป์เบลเคยรับราชการในกองทัพสเปนมาก่อน โทลคีนนับถือว่าเขาเป็นนักรบผู้ปกป้องชาวคาทอลิก ขณะที่ ซี. เอส. ลิวอิส เขียนบทกวีล้อเลียนแคมป์เบลว่า เป็นชาวคาทอลิกจอมเผด็จการ

ด้านอื่นๆ

ความรักในตำนานปรัมปรา และความเชื่อศรัทธาอย่างแรงกล้าของโทลคีนผสมผสานกันเป็นอย่างดี จนกระทั่งโทลคีนเชื่อว่า ตำนานปรัมปราทั้งหลายเป็นสิ่งสะท้อนถึง "ความจริง" ที่เคยเกิดขึ้น โทลคีนแสดงแนวคิดเช่นนี้ไว้ในบทกวีเรื่อง Mythopoeia ซึ่งตีพิมพ์พร้อมงานเขียนเรื่อง Tree and Leaf ในปี พ.ศ. ๒๔๗๔ แนวคิดนี้ได้กลายเป็นแกนกลางของการสร้างสรรค์ในชมรมอิงคิลิงส์ในเวลาต่อมา และเป็นหัวใจของงานประพันธ์ชุดมิดเดิลเอิร์ธของโทลคีนด้วย

ทักษะทางภาษาและภาษาศาสตร์

ทั้งหน้าที่การงานและงานประพันธ์วรรณกรรมของโทลคีนมีความผูกพันกับความรักในภาษาศาสตร์ของโทลคีนอย่างลึกซึ้ง นับแต่เมื่อยังศึกษาในวิทยาลัย โทลคีนชำนาญในภาษากรีกโบราณ และทำวิทยานิพนธ์เพื่อสำเร็จการศึกษาโดยมีภาษานอร์สโบราณเป็นวิชาเอก เขาเริ่มทำงานครั้งแรกด้วยการชำระพจนานุกรมภาษาอังกฤษ ฉบับออกซฟอร์ด โดยทำการศึกษาค้นคว้าในหมวดอักษร W เมื่อสอนที่มหาวิทยาลัยลิคส์ เขาเป็นอาจารย์ประจำในวิชาประวัติศาสตร์อังกฤษ ภาษาอังกฤษเก่า และภาษาอังกฤษกลาง รวมถึงศาสตร์แห่งภาษาเยอรมัน

ภาษาออค ไอซ์แลนด์โบราณ และเวลช์ยุคกลาง เมื่ออายุเพียง ๓๓ ปี ก็ได้เป็นศาสตราจารย์ Rawlinson and Bosworth ผู้เชี่ยวชาญภาษาแองโกลแซกซอน ทั้งยังชำนาญภาษาฟินแลนด์ด้วย

โพลคินมีพรสวรรค์ทางการใช้เสียงและภาษา เขาไม่เพียงเป็นนักภาษาศาสตร์ที่ศึกษาความเป็นมาของภาษา แต่เขาเป็นผู้สร้างภาษา และผู้ใช้ภาษาในฐานะของนักประพันธ์ด้วย โพลคินให้ความสำคัญกับการเลือกใช้คำ ชั่วโมงสอนของโพลคินจะมีนักศึกษาเข้าไปฟังมาก เพราะเขาชอบอ่านออกเสียงบทกวีหรืองานวรรณกรรม สื่อนี้ให้เห็นอารมณ์ของผู้แต่ง และอธิบายว่าทำไมผู้แต่งจึงเลือกใช้คำนั้น ซี. เอส. ลิวอิส เขียนถึงโพลคิน ในนิตยสารไทมส์ เมื่อครั้งประกาศข่าวมรณกรรมของโพลคินว่า เขาเป็นผู้ที่ **"เข้าถึงภาษาของกวี และเข้าถึงความเป็นกวีในภาษา"**

โพลคินยังสร้างภาษาใหม่ขึ้นอีกหลายภาษา นับแต่วัยเด็ก เขากับน้องชายสร้างภาษาที่เป็นที่เข้าใจกันสองคน เหมือนเช่นเด็กคนอื่นๆ ซึ่งเมื่อโตขึ้นก็จะลืมเลือนไป แต่โพลคินบอกว่า "ผมไม่เคยหยุดอีกเลย"

เมื่อโพลคินเริ่มงานสร้างปรกรณ์ของเขา เขาก็วางโครงร่างภาษาใหม่ ด้วยแรงบันดาลใจจากความไพเราะของภาษาเวลช์และภาษาฟินแลนด์ และสามารถพัฒนาโครงสร้างภาษาและไวยากรณ์จนสมบูรณ์ใช้งานได้จริงถึงสองภาษา คือภาษาควอนยา และภาษาซินดาร์ริน ซึ่งเป็นพื้นฐานของวัฒนธรรมในโลกจินตนาการ มิตรเดิลเอิร์ธ ของเขา ในการบรรยายครั้งหนึ่งในหัวข้อ "A Secret Vice" โพลคินบอกกับนักศึกษาว่า "ภาษาที่เธอสร้างจะสร้างโลกของเธอ" ความโด่งดังของหนังสือของโพลคินทำให้เกิดวัฒนธรรมเล็กๆ ขึ้นอย่างหนึ่ง ซึ่งสืบทอดยาวนานมาถึงปัจจุบัน คือ การสร้างภาษาเฉพาะของผู้ประพันธ์ในนิยายแฟนตาซีของตน

๑.๒ วัตถุประสงค์

๑.๒.๑ เพื่อศึกษาองค์ประกอบของวรรณกรรม เรื่อง **The Lord Of The Ring**

ตอน มหันตภัยแห่งแหวน (The Fellowship Of The Ring)

๑.๒.๒ เพื่อศึกษากลวิธีการใช้ภาษาของเรื่อง **The Lord Of The Ring**

ตอน มหันตภัยแห่งแหวน (The Fellowship Of The Ring)

๑.๒.๓ เพื่อศึกษาแนวคิดของเรื่อง **The Lord Of The Ring**

ตอน มหันตภัยแห่งแหวน (The Fellowship Of The Ring)

๑.๒.๔ เพื่อเปรียบเทียบความเหมือนหรือความแตกต่างของเนื้อเรื่องระหว่างหนังสือกับภาพยนตร์

๑.๓ วิธีการทำรายงาน

- ๑.๓.๑ ศึกษาโครงร่างตามหัวข้อที่อาจารย์กำหนดให้
- ๑.๓.๒ เลือกหนังสือที่ต้องการทำรายงานจากหนังสือที่เคยอ่านแล้ว
- ๑.๓.๓ อ่านหนังสือที่เลือกอีกครั้งเพื่อหาประเด็นที่จะทำรายงาน
- ๑.๓.๔ ค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับงานวิเคราะห์ วิจัยวรรณกรรมเพื่อเป็นแนวทาง

ในการทำรายงาน

- ๑.๓.๕ นำเสนอโครงร่างรายงาน
- ๑.๓.๖ เขียนรายงาน
- ๑.๕.๗ ตรวจสอบความถูกต้อง
- ๑.๕.๘ ส่งรายงานประจำภาคเรียนแก่อาจารย์ผู้สอน

๑.๔ ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- ๑.๔.๑ ได้ศึกษาองค์ประกอบของวรรณกรรม เรื่อง **The Lord Of The Ring** ตอน มหันตภัยแห่งแหวน (The Fellowship Of The Ring)
- ๑.๔.๒ ได้ศึกษาวิธีการใช้ภาษาของเรื่อง **The Lord Of The Ring** ตอน มหันตภัยแห่งแหวน (The Fellowship Of The Ring)
- ๑.๔.๓ ได้ศึกษาแนวคิดของเรื่อง **The Lord Of The Ring** ตอน มหันตภัยแห่งแหวน (The Fellowship Of The Ring)
- ๑.๔.๔ ได้เปรียบเทียบความเหมือนหรือความแตกต่างของเนื้อเรื่องระหว่างหนังสือกับภาพยนตร์

บทที่ ๒

การศึกษาองค์ประกอบของวรรณกรรมเยาวชน

เรื่อง The Lord Of The Ring

ตอน มหันตภัยแห่งแหวน (The Fellowship Of The Ring)

เรื่องย่อ

The Lord Of The Ring ตอน มหันตภัยแห่งแหวน (The Fellowship Of The Ring) เป็นตอนต้นของเรื่องราวทั้งหมดในเรื่อง ถูกแบ่งออกเป็น ๓ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ (The Fellowship Of The Ring) มหันตภัยแห่งแหวน (ที่นำมาวิเคราะห์)

ตอนที่ ๒ (The Two Towers) หอคอยคู่พิฆาต

ตอนที่ ๓ (The Return of the King) กษัตริย์คืนบัลลังก์

ตอนที่ ๑ (The Fellowship Of The Ring) มหันตภัยแห่งแหวน เป็นเรื่องราวการเดินทางเพื่อนำแหวนไปทำลาย เริ่มต้นขึ้นในวันฉลองอายุครบ ๑๑๑ ปี ของ บิลโบ ลุงของโฟรโด เมื่อบิลโบตั้งใจจะเดินทางท่องเที่ยว ผจญภัยและเขียนหนังสือ อย่างสงบตามเส้นทางที่เคยเดินทางไปกับคนแคระ ในเรื่อง เดอะฮอบบิท ทำให้พบ “แหวนประมุข” ในถ้ำของกอลลัม ซึ่งตกเป็นทาสของแหวนกว่า ๑๕๐ ปี

แหวนประมุข เป็นหนึ่งในแหวนทั้งหมด ๒๐ วงที่สร้างขึ้นเพื่อมอบให้กับแต่ละเผ่าพันธุ์ ใช้ในการปกครองเผ่าพันธุ์ของตน ได้แก่ เอลฟ์ ๓ วง คนแคระ ๗ วง และมนุษย์ ๙ วง โดยเซารอนสร้างแหวนเอก หรือแหวนประมุขขึ้นเพื่อควบคุมอำนาจของแต่ละเผ่าพันธุ์

แหวนนี้สามารถสร้างความพินาศ ความร้อนให้กับคนทั้งโลก เพราะเป็นแหวนของเซารอน อสูรร้ายที่ยิ่งใหญ่ มีพลัง อำนาจมาก ในช่วงแรกบิลโบรู้สึกเสียดายที่จะมอบแหวนนี้ให้กับโฟรโด แต่จำยอมเมื่อแกนดัฟฟ์ พ่อมดเทาแนะนำและแสดงความโกรธ ให้บิลโบต้องกลัวและยอมตัดใจจากแหวน ทำให้เห็นถึงอำนาจของแหวนที่ทำร้ายผู้ครอบครองด้วยการทำให้ลุ่มหลง ตกเป็นทาสของแหวนจนไม่อาจละสายตาจากแหวน หรือห่างไกลจากแหวนได้เลย

เมื่อแหวนตกอยู่ในมือของโฟรโด แกนดัฟฟ์ได้เดินทางเพื่อค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับแหวนนี้ จึงรู้ว่า แหวนวงนี้คือแหวน “ประมุข” ที่เซารอนสร้างขึ้นพร้อมกับที่สมุนของเซารอนได้เดินทางมาตามหา “แบ็กกินส์” ในดินแดนไชร์ ซึ่งนั่นหมายถึงชีวิตของ บิลโบและโฟรโด โฟรโดจึงนำแหวนออกเดินทางจากไชร์เพื่อปกป้องไม่ให้ไชร์ได้รับอันตราย โดยไม่รู้ที่หมายปลายทาง พร้อมกับคณะเดินทาง คือ เมอเรียด็อค แบรนดี้บัก (เมอริรี่) เปเรกริน ตุ๊ก (ปีปปีน) แซมไวส์ แกมจี (แซม)

ได้พบกับอารากอร์น มนุษย์จากดินแดนเหนือไปถึงริเวนเดล ดินแดนของเอลฟ์ ผู้มีคุณธรรมและจิตใจสูงส่ง จึงได้ประชุมกันระหว่างตัวแทนของเผ่าพันธุ์ ต่างๆที่มีบนโลก ได้แก่ เอลฟ์ คนแคระ มนุษย์ พ่อมด และฮอบบิทเพื่อหาข้อสรุปเกี่ยวกับแหวน ที่นำพาทุกคนมาพบกัน

ผลการประชุม คือ โฟรโด ตัวแทนของฮอบบิท อาสาเดินทางเพื่อนำแหวนไปทำลาย ณ ใจกลางของภูเขาไฟที่สร้างแหวนขึ้นมา ในดินแดนมอร์ดอร์ รังของอสูรร้ายเซารอน มีคณะเดินทางไปกับโฟรโด ซึ่งเรียกคณะเดินทางนี้ว่า “คณะพันธมิตรแห่งแหวน” ดังนี้

๑. อารากอร์น ตัวแทนของเผ่ามนุษย์ดินแดนเหนือ ซึ่งอัปเปหิตนเองจากราชบัลลังก์ เดินทางพเนจรเป็นคนป่า เรียกอย่างหนึ่งว่า “สไตรเดอร์”

๒. โบโรเมียร์ ตัวแทนมนุษย์ จากเมืองกอนดอร์ ที่ตั้งมหานครของมนุษย์ เมืองที่ว่างเว้นจากกษัตริย์ครองบัลลังก์

๓. กิมลี ตัวแทนของคนแคระ

๔. เลโกลัส ตัวแทนของเอลฟ์

๕. แกนดัฟฟ์ ตัวแทนของพ่อมดและผู้รู้

๖. เมอเรียด็อค แบรนต์บีก (เมอริรี่)

๗. เปเรกริน ตุ๊ก (ปีปปิ้น)

๘. แซมไวส์ แกมจี (แซม)

๙. โฟรโด แบ๊กกิ้นส์

ทั้งหมดออกเดินทางจากริเวนเดล ผจญกับ แม่น้ำ หิมะ อากาศ ออร์ค หมาป่า และความชั่วร้ายอื่นๆอีกมากมาย ทำให้เห็นลักษณะ และสภาพจิตใจของแต่ละคนมากขึ้นตอนท้ายของตอน มหันตภัย แห่งแหวน คือคณะพันธมิตรแห่งแหวนแตกสลาย โฟรโดและแซม แยกจากคณะและเดินทางสู่มอร์ดอร์

๒.๑ โครงเรื่อง (Plot)

โครงเรื่อง (Plot) คือ การเล่าเรื่องโดยเรียงเหตุการณ์ต่างๆในเรื่องให้สอดคล้องกันอย่างมีเหตุผล เพื่อนำผู้อ่านไปสู่จุดมุ่งหมายหรือแนวคิดหลักที่ผู้แต่งต้องการนำเสนอ เป็นรูปแบบของการดำเนินเรื่องซึ่งปรากฏเป็นขั้นตอนต่างๆ ของการเปลี่ยนจากสถานการณ์ต้นเรื่องไปสู่สถานการณ์ปลายเรื่อง และสถานการณ์เหล่านี้จะต้องมีความสัมพันธ์กันอย่างเป็นเหตุเป็นผลเสมอ

(ธัญญา สังขพันธานนท์ ๒๕๓๙ : ๑๖๓)

โครงเรื่องในเรื่อง ลอร์ด ออฟ เดอะ ริงส์ ตอน มหันตภัยแห่งแหวน (The Fellowship Of The Ring) นี้แบ่งเป็น โครงเรื่องใหญ่ และโครงเรื่องย่อย ดังนี้

๒.๑.๑ โครงเรื่องใหญ่ (Main Plot)

ลอร์ด ออฟ เดอะ ริงส์ ตอน มหันตภัยแห่งแหวน แสดงให้เห็นความพยายามของฮอบบิทหรือ ฮาฟลิง ตัวเล็กกว่ามนุษย์และคนแคระที่อาสาเป็นผู้นำแหวนไปทำลาย ณ ดินแดนมอร์ดอร์ ที่ตั้งของความชั่วร้าย สถานที่ที่สร้าง “แหวนประมุข” ขึ้นมาด้วยพลังความชั่วร้ายของเซารอน

แหวนประมุข ทำหน้าที่เป็นตัวแทนของอำนาจอันยิ่งใหญ่ ที่สามารถควบคุมพลังทั้งปวงบนโลก ถูกสร้างขึ้นจากฝีมือของช่างเอลฟ์ ใส่ความชั่วร้ายจากอสูร เพื่อป้องกันไม่ให้อำนาจชั่วครอบครองโลก และควบคุมอำนาจต่างๆ จึงจำเป็นต้องนำแหวนประมุขไปทำลายในที่ที่สร้างขึ้น

โฟรโด เผ่าพันธุ์ฮอบบิทซึ่งไม่เคยรู้จักความชั่วร้าย อำนาจที่น่ากลัว ไม่เคยปรารถนาครอบครองพลังอำนาจ จึงสามารถต่อต้านกับพลังของแหวนที่ค่อยๆ ควบคุมจิตใจของโฟรโดและสามารถนำแหวนไปทำลายได้ โดยความช่วยเหลือจากคณะพันธมิตรแห่งแหวน จากเอลฟ์ มนุษย์คนแคระ ซึ่งต่างมีส่วนเกี่ยวข้องกับแหวน แม้เพียงน้อยนิดก็ตาม

การวางโครงเรื่องเช่นนี้ ทำให้เห็นสภาพความจริงของจิตใจแต่ละกลุ่ม แต่ละเผ่าพันธุ์บนโลกที่มีความเสียสละ ความรู้รับผิดชอบ และความกล้าหาญมากน้อยแตกต่างกัน แต่เมื่อยามคับขันหรือมีเป้าหมายเดียวกัน ในที่นี้คือการทำลายแหวนประมุข จึงร่วมมือกันตามกำลังความสามารถของแต่ละฝ่าย โดยการส่งตัวแทนเผ่าพันธุ์ของตนมาร่วมในคณะเดินทาง ด้วยเหตุนี้จึงก่อให้เกิดเป็นโครงเรื่องย่อยเพื่อส่งเสริมให้เรื่องมีอรรถรสและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

๒.๑.๒. โครงเรื่องย่อย (Sub plot)

เหตุการณ์ต่างๆในเรื่อง ถูกร้อยเรียงขึ้นเป็นเหตุเป็นผลกัน ส่งผลให้เรื่องมีความน่าสนใจ น่าติดตาม มีอรรถรส และสามารถเข้าใจเนื้อเรื่องได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ด้วยเรื่อง ลอร์ด ออฟ เดอะ ริงส์ เป็นเรื่องยาว สามารถแบ่งเป็นตอนได้ถึง ๓ ตอน จึงทำให้มีโครงย่อยเกิดขึ้นมากมาย ในตอน มหันตภัยแห่งแหวน จึงเป็นโครงเรื่องที่มีผลกับการเดินทางเพื่อทำลายแหวนในช่วงต้นของเรื่อง

เริ่มตั้งแต่เหตุการณ์ฉลองวันครบรอบวันเกิด ๑๑๑ ปีของบิลโบ เป็นที่มาของการค้นหา คำตอบของแกนดัฟฟ์ ผู้ที่มีความรู้ มีอิทธิฤทธิ์ ทำหน้าที่เป็นตัวเชื่อมระหว่างเผ่าพันธุ์ต่างๆ บนโลก ทำให้รู้จักนิสัย ใจคอ ภาษาและลักษณะเฉพาะของแต่ละเผ่าพันธุ์ นี่เองทำให้แกนดัฟฟ์สงสัยบิลโบ ว่าทำไมเขาจึงมีใบหน้าที่อ่อนกว่าวัยและแข็งแรงกว่าที่จะเป็น ทั้งยังมีนิสัยที่แตกต่างจากฮอบบิท คนอื่น เพราะรักการผจญภัย ชื่นชอบการอ่านหนังสือ การเขียนหนังสือ ชอบติดต่อกับคน คนแคระและเอลฟ์ นับตั้งแต่ครั้งที่เดินทางไปพร้อมกับคนแคระ จนได้พบกับแหวนประมุขและ ครอบครองมาจนถึงอายุ ๑๑๑ ปี

เรื่องราวของแหวนวิเศษที่เกิดขึ้นบนโลก เป็นที่รู้จักกับเผ่าพันธุ์อื่นๆบนโลก ยกเว้น ฮอบบิท นั่นเองเป็นเหตุผลที่ทำให้โฟรโด สงสัยเรื่องราวเกี่ยวกับแหวน ทั้งยังไม่กล้าตัดสินใจหรือสัมผัส กับแหวนขณะที่แกนดัฟฟ์ไม่อยู่ เมื่อรู้ความจริงแกนดัฟฟ์จึงเลี้ยงที่จะบอกโฟรโดตรงๆ หากแต่ใช้ ถ้อยคำที่นุ่มนวลและทำให้ฮอบบิทรู้สึกตื่นกลัวน้อยที่สุด นั่นจึงทำให้ แซม คนรับใช้ของโฟรโด สนใจ ใคร่รู้เรื่องแหวนมากยิ่งขึ้น แซมแอบฟังแกนดัฟฟ์คุยกับโฟรโด เรื่องการนำแหวนเดินทางออกจากไชร์ แต่ถูกแกนดัฟฟ์จับได้ว่าแอบฟัง จึงสั่งให้แซมติดตามโฟรโด คอยดูแลและช่วยเหลือโฟรโดตลอด การเดินทาง ทั้งยังห้ามไม่ให้ละสายตาจากโฟรโด ชดใช้โทษ

การออกเดินทางจากไชร์แม้จะพยายามทำให้เป็นที่สนใจของคนอื่นๆ แต่เพราะแซม เป็น สายลับที่ เมอร์รี่ เพื่อนของโฟรโดใช้ให้มาติดตามดูความเคลื่อนไหวของโฟรโด เพราะเคยอ่านเรื่องราว ที่ลุงบิลโบเขียนไว้ เกี่ยวกับ เอลฟ์ มนุษย์ คนแคระ และความน่ากลัว ความชั่วร้ายของโลก ภายหลัง การเดินทางผจญภัย จึงมีข้อมูล ความรู้เกี่ยวกับเรื่องอสูรอยู่บ้าง ทำให้เมอร์รี่ และปิปปิ้น เพื่อนของ โฟรโดได้ออกเดินทางไปด้วยกัน คอยช่วยเหลือโฟรโด และคอยตั้งคำถามให้โฟรโดตอบได้รับรู้ความ จริงมากขึ้น แต่ไม่ใช่ทั้งหมด ด้วยความเป็นห่วงโฟรโดและแซม จึงตัดสินใจร่วมเดินทางไปแม้จะรู้ถึง ภัยและความน่ากลัวที่จะเกิดขึ้นระหว่างทาง

ทั้งหมดออกเดินทางด้วยเท้าลัดเลาะไปตามป่า เพื่อความปลอดภัยจึงเลี่ยงการเดินทางตอน กลางวันและเดินทางบนถนน แต่นั่นยังไม่ปลอดภัย เพราะสมุนของเซารอนพลังจากแหวนดิ่งดูด ทั้งหมดจึงหวุดหวิดกับโจมตีของ “ภูติม้าดำ” สมุนของเซารอน ซึ่งทำให้เห็นความคิด ความกล้าหาญ ของแต่ละคนมากขึ้น

การเดินทางไปท่ามกลางความกลัวและความเหนื่อยล้า จึงพากันหยุดพักที่ใต้ต้นหลิว เมอร์รี่ ถูกต้นหลิวเก่าแก่ดูดร่างเข้าไปในต้นจนเกือบเสียชีวิต ขณะที่โฟรโดถูกผลึกตกน้ำ ด้วยอาการครึ่งหลับ ครึ่งตื่น และฟื้นมีสติขึ้นเมื่อได้ยินเสียงร้องของเมอร์รี่ แล้วช่วยกันส่งเสียงร้องของความช่วยเหลือ ทั้งหมดจึงได้พบกับทอม บอมบาติล ผู้วิเศษในดินแดนนั้น ก่อนจะได้รับความช่วยเหลือและได้พักใน บ้านของทอม ทอมจึงรู้เรื่องราวการเดินทาง ให้คำแนะนำและให้ยืมม้าเพื่อเดินทางเร็วขึ้น

ทั้งสี่คนเดินทางถึงโรงเตี๊ยมแห่งหนึ่งในเมืองบรี ชื่อแพนซิงโพรนิ ที่นี่ทำให้เขาได้พบ อารากอร์น พรานป่า หรือสไตรเตอร์ กษัตริย์ที่สละบัลลังก์ เพื่อนของแกนดัฟฟ์ เหตุการณ์ตอนนี้ทำให้ โฟรโดสัมผัสและสวมแหวนประมุขและหายตัวไปต่อหน้า นั่นเองทำให้อารากอร์นมั่นใจว่า นั่นคือ โฟรโดที่ออกเดินทางมาภายใต้ชื่ออันเดอร์ฮิล ตามที่แกนดัฟฟ์แจ้งไว้ อารากอร์นช่วยเหลือโฟรโดและ คณะเดินทางไว้ได้ เพราะร่วมมือกับเจ้าของโรงเตี๊ยมซึ่งเป็นเพื่อนของแกนดัฟฟ์เช่นกัน เพราะโฟรโด สวมแหวน จึงทำให้ภูติม้าดำ สมุนของเซารอนติดตามได้ ทั้งหมดจึงพักในห้องลับ และใช้ผ้าห่มคลุม หมอนไว้ในห้องพักสำหรับฮอบบิทมีเฉพาะเพียงสองห้อง ซึ่งเป็นที่อันตรายเพราะสมุนของเซารอนได้ ลาดตระเวนผ่านมา และรู้จักที่แห่งนี้เป็นอย่างดี ทั้งหมดจึงรอดจากการโจมตีครั้งแรกของเซารอน อารากอร์นจึงได้รับความไว้วางใจจากโฟรโด

เมื่อโฟรโดไว้วางใจอารากอร์นและให้เป็นคนนำทาง คณะเดินทางไปถึงยอดเขาเวสเทอร์ที่อป จุดนี้เองที่โฟรโดตัดสินใจสวมแหวนเป็นครั้งที่ ๒ เพื่อหลบหนีภูติม้าดำ แต่กลับทำให้ภูติม้าดำมองเห็น โฟรโดชัดเจนขึ้น และถูกแทงในที่สุด ทำให้อารากอร์นและเพื่อนๆ ต้องช่วยกันปฐมพยาบาล โฟรโด เคลื่อนเข้าสู่ความมืดช้าๆ พิษบาดแผลเจ็บปวดและร้ายแรง ไม่มีใครจะรักษาได้ นอกจากเอลฟ์ ในริเวนเดล ทุกคนจึงร่วมมือกันปกป้องโฟรโด เหตุการณ์ตอนนี้ทำให้แซมไว้อารากอร์นมากขึ้น เส้นทางเดินทางไปยังภูติม้าดำติดตามและคอยขัดขวาง จึงต้องอาศัยพลังปกป้องจากเอลฟ์ และ เข้าไปในริเวนเดลได้

เหตุการณ์ในริเวนเดลเกิดขึ้น เพราะอำนาจของความชั่วร้ายที่สร้างความเดือดร้อนทั่ว ทุกมุมโลก ส่งผลให้ตัวแทนของเผ่าพันธุ์ต่างๆบนโลกต้องเดินทางมายังริเวนเดล เพื่อขอคำแนะนำจาก เอลรอนด์ เอลฟ์ผู้ปกครองริเวนเดล ทุกคนจึงได้พบแหวนประมุขและได้ฟังเรื่องราวความเป็นมาเริ่ม ตั้งแต่ การสร้างแหวน ความพยายามทำลายแหวนเมื่อหลายพันปีก่อน แหวนตกอยู่ในมือของกอลลัม บิลโบพบแหวนในถ้ำของกอลลัมขณะที่เล่นทายปัญหา การที่ฮอบบิทตัวน้อยสามารถนำแหวนมาถึง ริเวนเดล และการหาทางทำลายแหวนประมุขอีกครั้ง เหตุการณ์ช่วงนี้ ทำให้เข้าใจภาวะความมืดบอด ความโลภ ความเขลา และการถูกอำนาจครอบงำของตัวละครที่จะมีบทบาทมากยิ่งขึ้นในเรื่อง เช่น

เหตุผลที่ ฮอบบิท สามารถนำพาแหวนมาถึงริเวนเดลได้แม้จะถูกโจมตีอย่างหนัก เป็นเพราะ ฮอบบิทไม่เคยรู้จักอำนาจ หรือครอบครองสิ่งที่มีอำนาจมาก กอปรกับการใช้ชีวิตอย่างเรียบง่าย ไม่ชวนขวยหรือเดือดร้อน วุ่นวายกับโลกภายนอก ทำให้จิตใจเข้มแข็งกว่ากลุ่มอื่น

เอลฟ์ ได้รับการยกย่องว่าเป็นกลุ่มที่มีคุณธรรม จิตใจสูงส่ง มีญาณล่วงรู้ เข้าใจโลกอย่าง ถ่องแท้ มีพลังอำนาจสามารถขจัดสิ่งชั่วร้ายได้ แต่มีส่วนทำให้แหวนประมุขยังคงอยู่ อีกทั้งยังมีความ ขัดแย้งกับกลุ่มคนแคระ จึงทำให้ถูกกล่าวหาและถูกเรียกร้องให้แสดงความรับผิดชอบแหวนประมุข

มนุษย์ เผ่าพันธุ์ที่ถูกกำหนดให้ปกครองตนเอง แสดงให้เห็นความอ่อนแอของจิตใจ ตกเป็นทาสของแหวนประมุข เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้แหวนรอดจากการทำลายมาได้ จึงถูกเรียกกรองให้รับผิดชอบไม่น้อยไปกว่าเอลฟ์

คนแคระ เผ่าพันธุ์ที่มีฝีมือด้านงานช่าง ชยัน และชื่นชอบการขุดเหมือง มีส่วนสำคัญในการสร้างแหวนเทียบเท่ากับเอลฟ์ แต่เพราะนิสัยดุดัน และโลภมากจึงไม่ใส่ใจโลกภายนอกที่จะได้รับผลกระทบจากการกระทำของเผ่าพันธุ์คนแคระ

กระทั้งการตัดสินใจของโฟนโด ที่จะนำแหวนไปทำลาย ณ ดินแดนมอร์ดอร์ พร้อมด้วยคณะพันธมิตรแห่งแหวน ทำให้เห็นความกล้าหาญ ความเด็ดเดี่ยว แม้จะไม่ทราบเส้นทางข้างหน้า หากแต่เลือกฝากโชคชะตาไว้กับการตัดสินใจและการนำของแกนดัฟฟ์และอารากอร์น ทั้งยังมีข้อตกลงระหว่างคณะเดินทางว่าแต่ละคนสามารถเลือกตัดสินใจระหว่างการเดินทางได้ว่าจะไปต่อหรือหยุดการเดินทางหากเห็นว่าทางข้างหน้าเกินกำลังความสามารถ หรือความหวังริบหรี่ เพราะไม่ใช่หน้าที่ของใครคนใดคนหนึ่ง แสดงให้เห็นการไม่ผูกมัด ให้อิสระกับทุกคน

การออกเดินทางจากริเวนเดล ต้องต่อสู้กับปัญหาและอุปสรรคต่างๆมากมาย เป็นดั่งเครื่องฝึกความเข้มแข็งของจิตใจ ทำให้คณะเดินทางได้ใช้ปัญญาแก้ไขปัญหาลดเวลา แม้แต่การตัดสินใจเลือกเส้นทาง ทุกคนก็มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และร่วมกันป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้น หรือเมื่อประสบปัญหาก็ร่วมกันหาทางออก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการต้องตัดสินใจเลือกระหว่างการเดินทางข้ามช่องแคบคาราธราส อันโหดร้ายมีน้ำแข็งปกคลุมมากมาย กับ การลอดใต้เหมืองแห่งมอเรีย ที่ซึ่งมีอันตรายทัดเทียมกัน

เมื่อคณะเดินทางมีเหตุจำเป็นต้องลอดใต้เหมืองมอเรีย ก็ต้องเผชิญกับกลุ่มออร์ค หนึ่งในสมุนของเซารอน และพบกับอสูรจากโลกดึกดำบรรพ์ ทำให้แกนดัฟฟ์ถูกทำร้ายและตกไปในเหวลึกมีแต่ความมืดรอบกาย และอารากอร์นจึงเป็นผู้นำทางแทนแกนดัฟฟ์ ไปจนถึงลอธลอริเอนมหานครเอลฟ์ ที่นั่นทำให้พบกับราชินีจอมขมังย์เวซ หรือเลดี้กาลาเดียล ผู้ครอบครองแหวนหนึ่งในสามวงที่สร้างขึ้น พระนางทดสอบความเข้มแข็งของจิตใจแต่ละคน ณ ที่แห่งนี้เองทำให้โฟรโดทราบถึงความต้องการของตัวเอง คือต้องการแยกจากคณะเดินทาง เพื่อนำแหวนไปทำลายเพียงลำพัง จึงตัดสินใจแยกกับคณะเดินทางเมื่อถึงทางแยกของแม่น้ำอันดูอิน เขตปกครองเก่าของอาณาจักรกอนดอร์ ในช่วงท้ายของตอน มหันตภัยแห่งแหวน

๒.๒ ตัวละคร (Character)

ตัวละครคือบุคคลที่ผู้แต่งสมมุติขึ้นมาเพื่อให้กระทำพฤติกรรมในเรื่อง มีบทบาทในเรื่องหรือเป็นผู้ทำให้เรื่องเคลื่อนไหว ดำเนินไปสู่จุดหมายปลายทาง ตัวละครเป็นได้ทั้ง มนุษย์ สัตว์และสิ่งของ ในเรื่อง ลอร์ด ออฟ เดอะ ริงส์ ตอน มหันตภัยแห่งแวน มีดังนี้

๒.๒.๑ ตัวละครเอก (Major character) เป็นตัวละครที่มีบทบาทสำคัญในการดำเนินเรื่องหรือเป็นศูนย์กลางของเรื่องทั้งหมด

บิลโบ แบ๊กกิ้นส์ ฮอบบิทผู้พบแหวนประมุขในถ้ำของกอลลัม อานูภาพของแหวนทำให้อายุยืนและแข็งแรงกว่าคนในวัยเดียวกัน เป็นลุงของโฟรโด ลักษณะของบิลโบจะแตกต่างจากคนอื่น ๆ คือ ชื่นชอบการอ่านและเขียนหนังสือ ชอบการผจญภัย และมักติดต่อกับคนแคระและเอลฟ์ เป็นที่รู้จักและสามารถใช้ภาษาโบราณและภาษาเอลฟ์ได้ ทำให้ถูกมองจากคนในฮอบบิทตันว่าเป็นคนที่แปลก ชอบเล่าเรื่องเหลวไหล โทกาทอลกอลวง และต่างเชื่อว่าที่โฟรโดได้ดินของบิลโบมีทองคำจำนวนมหาศาล

บิลโบ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของโฟรโด เขาพยายามตัดใจจากแหวน มอบเป็นของขวัญให้กับโฟรโด บิลโบห่วงและรักโฟรโดเป็นอย่างมาก จึงกับขับให้แกนด์ฟัฟดูแลและคอยช่วยเหลือเมื่อเขาจากดินแดนไชร์ไปเพราะความเชื่อมั่นในมิตรภาพของตนกับแกนด์ฟัฟที่มีมายาวนาน

บิลโบ ยังปรากฏตัวในการประชุมในริเวนเดล เป็นกุญแจสำคัญที่ทำให้ทุกคนตระหนักถึงพิษภัยจากแหวนประมุข แม้เขาเองก็ได้ทราบเรื่องราวเกี่ยวกับแหวนประมุขพร้อมกับคณะประชุมคนอื่น ๆ นั้นทำให้บิลโบแสดงความรู้สึกเสียใจ และแสดงความต้องการรับผิดชอบเรื่องแหวนประมุข ด้วยการอาสาไปทำลาย ณ ดินแดนมอร์ดอร์ แต่ถูกขัดทานไว้ เพราะอายุมากและผลจากการตกเป็นทาสของแหวนเป็นเวลานานทำให้ร่างกายทรุดโทรม อ่อนแอ

โฟรโด แบ๊กกิ้นส์ หลานชายสุดที่รักของบิลโบ อายุห่างจากบิลโบถึง ๗๘ ปี โฟรโดมีนิสัยรักสงบ ชื่นชอบการอ่านหนังสือเช่นกันกับบิลโบ แต่ยังไม่ได้เริ่มฝึกหัดการเขียนเหมือนบิลโบ โฟรโดถูกกำหนดให้รับช่วงต่อในการครอบครองแหวน โดยภายหลังจากบิลโบเดินทางไปจากไชร์ เขารู้เพียงว่าลุงของเขามอบแหวนไว้ให้ โดยใส่ซองปิดผนึกไว้ จนเมื่อแกนด์ฟัฟเดินทางไปค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับแหวนและให้โฟรโดรับเดินทางออกจากไชร์

โฟรโด ไม่มีความมั่นใจในตนเอง ในการเดินทางช่วงแรกเขาจะให้แซม คนรับใช้ร่วมคิดและตัดสินใจเสมอ แม้จะถูกแหวนครอบงำเรียกร้องให้นำมาสวมอยู่หลายครั้ง แต่ด้วยพลังอำนาจความบริสุทธิ์ของจิตใจจึงทำให้เอาชนะอำนาจและพลังของแหวนได้

โฟรโด เป็นตัวแทนของเผ่าพันธุ์ที่ไม่เคยถูกจารึกในประวัติศาสตร์แต่ถ้าจะรับอาสา งานที่เสี่ยงอันตรายอย่างยิ่ง เช่นเดียวกับที่บิลโบเคยทำเมื่อหลายปีก่อน ในขณะที่โฟรโดไม่มี

ความสามารถโดดเด่นในการใช้อาวุธ หรือการปกป้องตัวเองเลย นั่นทำให้เห็นลักษณะเด่นของเผ่าพันธุ์ฮอบบิทคือ มีความกล้าตัดสินใจ ในยามคับขันสามารถก้าวขึ้นมาเป็นผู้นำได้

โพรโดต้องเผชิญและต่อสู้กับอำนาจของแหวนประมุขหลายครั้ง รวมไปถึงการต่อสู้กับความเจ็บปวด เพราะบาดแผลจากอาวุธของภูติมืดดำ สมุนของอสูรร้ายเซารอน ทั้งยังมีบทบาทให้การตัดสินใจเกี่ยวกับการเดินทางเพราะเป็นผู้ที่ครอบครองแหวนอยู่ในขณะนั้น

อารากอร์น ตัวแทนของเผ่ามนุษย์ดินแดนเหนือ ซึ่งอัปเปหิตน จากราชบัลลังก์เดินทางพเนจรเป็นคนป่า เรียกอย่างหนึ่งว่า “สไตรเตอร์” มีลักษณะนิสัยคือกล้าหาญ เด็ดเดี่ยว เป็นเพื่อนของแกนดัล์ฟ สามารถพูดได้หลายภาษา ในตอนนี้มีบทบาทเป็นผู้นำทางที่สำคัญรองจากแกนดัล์ฟ ซึ่งท่องโลกมากกว่า และมีความรู้ในศาสตร์ต่างๆมากกว่า เพราะการเป็นคนป่า ทำให้มีความรู้เรื่องการล่าสัตว์ การใช้พืชสมุนไพรรักษาอาการบาดเจ็บของโพรโด

อารากอร์น เป็นที่เคารพและรู้จักนับถือในหมู่เอลฟ์ เมื่อเขาให้ความเห็น หรือคำแนะนำจึงมักได้รับการรับฟังและปฏิบัติตามเสมอ แต่เขายังมีความละเอียดใจที่บรรพบุรุษของตนเป็นต้นเหตุที่ทำให้แหวนประมุขยังคงอยู่ เขาจึงปรารถนาจะกอบกู้เกียรติยศของบรรพชนกลับคืนมา แต่ไม่ปรารถนาจะครอบครองแหวนประมุข ทำให้รู้ว่า อารากอร์นมีจิตใจที่มุ่งมั่น เข้มแข็ง เสียสละ มีภาวะผู้นำ และกล้าเลือกทำ กล้าตัดสินใจในทางที่ถูกต้อง ขณะเดียวกันก็มีความเคารพ อ่อนน้อม ถ่อมตน ไม่เย่อหยิ่งหรืออวดตน ทำให้เป็นที่เคารพและชื่นชอบของเอลฟ์

แกนดัล์ฟ มีบทบาทอย่างยิ่งต่อการตัดใจจากแหวนของบิลโบ ทั้งยังคอยช่วยเหลือโพรโดอยู่เสมอ แกนดัล์ฟเป็นดั่งสะพานเชื่อมความสัมพันธ์ให้แต่ละเผ่าพันธุ์บนโลก วางตนเป็นที่น่าเคารพเชื่อถือ ทั้งยังมีความใฝ่รู้ ได้รับการนับถือจากเอลฟ์ในฐานะที่เป็นสมาชิกของสภาขาว ที่ตั้งขึ้นเพื่อทำลายอำนาจมืดจากอสูรร้ายบนโลก

แกนดัล์ฟทำหน้าที่เป็นผู้นำทางในคณะพันธมิตรแห่งแหวน มีไม้เท้าศักดิ์ สามารถให้แสงสว่างในที่มืดมืด และใช้ต่อสู้กับบัลร็อกอสูรจากโลกดึกดำบรรพ์ และตกไปในห้วงเหวแห่งความมืดพร้อมกับบัลร็อก และกลับมามีบทบาทอีกครั้งเมื่อคณะเดินทางแยกจากกัน ในตอน หอคอยคู่พิฆาต

เมอเรียด็อค แบรินดี้บัก (เมอริรี่) เพื่อนของโพรโด คู่หูของปีปปีน ซึ่งส่งแซมมา สอดส่องพฤติกรรมของโพรโด คอยช่วยเหลือโพรโดในยามคับขัน ในตอน มหันตภัยแห่งแหวนนี้ ไม่ปรากฏบทบาทเด่นนัก แต่เขาช่วยให้แกนดัล์ฟหาหนทางเปิดประตูทางเข้าเหมืองมอเรียได้

เปเรกริน ตุ๊ก (ปีปปีน) เพื่อนของโพรโด เช่นเดียวกับเมอริรี่ แม้จะมีสายเลือด “ตุ๊ก” ตระกูลซึ่งชื่นชอบการผจญภัย แต่เขากลับหวาดกลัวในการเดินทางครั้งนี้ แสดงอาการท้อแท้ หวั่นไหวและหวาดกลัวร้ายอยู่หลายหน เป็นต้นเหตุที่ทำให้โพรโดพลาดพลังสวมแหวนในโรงเตี๊ยมแพนซิงโพนนี่ เพราะรีบเข้าไปห้ามปรามปีปปีนที่กำลังสนทนาเกี่ยวกับตระกูลแบ็กกินส์และการ

เดินทางของโพรโตอย่างไม่ระมัดระวัง ทั้งยังเป็นสาเหตุให้ออร์คูรู้ว่าคณะพันธมิตรแห่งแหวน เดินทางลอดใต้เหมืองแห่งมอเรียว จนถูกโจมตี เพราะความอยากรู้อยากเห็น จึงไปแตะหมวกที่อยู่บนซากศพ ทำให้ตกลงไปในบ่อลึก ส่งเสียงดังให้ออร์คในเหมืองรู้ตัว

แซมไวส์ แกมจี (แซม) เป็นคนใช้ของโพรโต เคารพบิลโบและโพรโตอย่างมาก ยอมทำทุกอย่างเพื่อปกป้องโพรโตตามคำสั่งของแกนดัฟฟ์ ทั้งยังคอยเตือนสติไม่ให้โพรโตสวมแหวนประมุข แซมชื่นชอบการอ่านหนังสือประวัติศาสตร์ มีความรู้เกี่ยวกับเอลฟ์และตำนานแหวนบ้างเล็กน้อย เพราะเคยแอบอ่านหนังสือที่บิลโบเขียน แซมรักการทำสวน มีจิตใจดี รักความสงบ เช่นเดียวกับฮอบบิทคนอื่นๆ มีความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ เคารพนาย เชื่อฟังคำสั่งของเจ้านายอยู่เสมอ

แซม ชอบการเคลื่อนไหว การพูดจาและทุกอย่างที่เกี่ยวกับเอลฟ์ เขาจึงปรารถนาที่จะพบและได้อาศัยในอาณาจักรของเอลฟ์แม้เป็นระยะเวลาสั้นๆก็ตาม แซมสามารถคาดเดาความคิดของโพรโตได้ จึงตัดสินใจและเตรียมการเพื่อเดินทางไปยังมอร์ดอร์กับโพรโต

กิมลี ตัวแทนของคนแคระ เป็นผู้ชักชวนให้เดินทางลอดใต้เหมืองแห่งมอเรียว เพราะเชื่อว่าบาลิน ญาติของเขายังมีชีวิตอยู่ กิมลีมีความสามารถในกาต่อสู้ แม้จะเป็นคนแคระแต่เชี่ยวชาญการใช้ขวาน มีความรู้เกี่ยวกับตำนานของโลกเช่นเดียวกับแกนดัฟฟ์ อารากอร์น และเลโกลัส ในช่วงแรกของการเดินทางออกจากริเวนเดล เขาไม่ถูกกับเลโกลัสนัก แต่เมื่อได้ผจญภัยร่วมกัน จึงมีความผูกพันกันเข้าใจกัน และเชื่อมสัมพันธ์ระหว่างคนแคระกับเอลฟ์ขึ้นอีกครั้ง

เลโกลัส ตัวแทนของเอลฟ์ ผู้มีจิตใจสูงส่ง มีความสามารถในการยิงธนู เป็นที่ไว้วางใจของโพรโต รองจากแกนดัฟฟ์และอารากอร์น มีความรู้เกี่ยวกับป่า อาณาจักรเอลฟ์ การกำเนิดแหวน และเผ่าพันธุ์ของศัตรู คอยช่วยเหลืออารากอร์นเมื่อยามคับขัน หรือต้องตัดสินใจในเรื่องสำคัญๆ เลโกลัส ชื่นชอบในความอ่อนน้อมถ่อมตนของอารากอร์น จึงคอยปรามไม่ให้โบริเมียจบบ้าง หรือหยามเกียรติของอารากอร์น

โบริเมียร์ ตัวแทนมนุษย์ จากเมืองกอนดอร์ ที่ตั้งมหานครของมนุษย์ เมืองที่ว่างเว้นจากกษัตริย์ครองบัลลังก์ มีความแข็งแรง ความเข้มแข็ง ดาบ และโล่เป็นอาวุธ เขาปรารถนาจะครอบครองแหวน และนำไปใช้เพื่อป้องกันมหานครกอนดอร์ แต่ถูกขัดขวางจากคณะเดินทางหลายครั้ง โบริเมียร์ไม่ยอมรับอารากอร์นซึ่งเป็นที่กษัตริย์ของกอนดอร์ เพราะไม่เชื่อมั่นในความสามารถ เพราะเชื่อมั่นในตัวเองสูง ว่ามีความสามารถมากกว่าผู้อื่น มักพูดจาหว่านล้อมให้โพรโตมอบแหวนให้ตนหลายครั้ง เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้โพรโตตัดสินใจแยกกับคณะพันธมิตรแห่งแหวนนั่นเอง

เซารอน อสูรร้ายที่สร้างแหวนประมุขขึ้นมา เพื่อควบคุมอำนาจของเผ่าพันธุ์ทั้งที่ดีและไม่ดีบนโลก เมื่อแหวนถูกแย่งชิงไปจากการสู้รบในอดีต จึงพยายามค้นหาจนทราบว่าแหวนอยู่ที่ใด จึงส่งสมุนมาค้นหา แบ็กกินส์ เพื่อชิงแหวนและทำลายล้างเผ่าพันธุ์ต่างๆบนโลก ด้วยการแผ่อำนาจมืด

ครอบครัว เซารอนเป็นตัวแทนของความชั่วร้ายทั้งปวงที่ปรากฏในเรื่อง ซึ่งคาดเดาว่าแหวนของตนไม่ถูกทำลายอย่างแน่นอน หากแต่จะถูกนำไปใช้ในการปกครองเมือง จึงส่งสมุนมาโจมตี ขณะเดินทางเพื่อแย่งชิงแหวนกลับคืน

๒.๒.๒ ตัวละครประกอบ (Minor character) เป็นตัวละครที่บทบาทสนับสนุนให้ตัวละครเอกมีลักษณะเด่นชัดขึ้น

เอลรอนด์ เอลฟ์ผู้มีจิตใจสูงส่ง มีคุณธรรม มีพลังวิเศษใช้การป้องกันตัวหรือช่วยเหลือผู้อื่น เป็นประมุขปกครองริเวนเดล ซึ่งได้รับการดูแลของโฟรโด ทำหน้าที่เป็นประมุขในการประชุมเพื่อหาหนทางทำลายแหวน มีส่วนสำคัญในการรับฟังข้อคิดเห็น ข้อเสนอของแต่ละฝ่ายเป็นที่เคารพของทุกคน ส่งเสริมให้คณะพันธมิตรแห่งแหวนมีบทบาทเด่นชัดขึ้น

กาลาเดียล เอลฟ์จอมขมังเวทย์หญิง มีญาณสามารถล่วงรู้จิตใจของผู้คน มีบทบาททำให้คณะพันธมิตรรู้ความต้องการของตนเอง โดยเฉพาะโฟรโดที่ตัดสินใจแยกตัวจากคณะเดินทาง

กลุ่มออร์ค สมุนของเซารอน ซึ่งคอยข่มขู่โจมตีและขัดขวางการเดินทางของคณะพันธมิตร มีส่วนสำคัญทำให้ตัวละครเอกแสดงความสามารถได้เด่นชัดยิ่งขึ้น

ภูตม้าดำทั้ง ๙ สมุนของเซารอน เคยเป็นกษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่แต่ตกเป็นทาสของอำนาจแหวนที่เซารอนมอบให้ จึงรับใช้เซารอนมีใช้มาเป็นพาหนะ มีความสามารถและอิทธิฤทธิ์ สัมผัสถึงพลังของแหวนประมุขได้ มีส่วนสำคัญที่ทำให้แต่ละคนในคณะเดินทางมาพบกัน หนึ่งในภูตม้าดำยังทำร้ายโฟรโด เพื่อทำลายขวัญของคณะเดินทางขณะออกจากไชร์และไล่ติดตามจนถึงริเวนเดล

๒.๓ บทสนทนา (Dialogue)

บทสนทนา คือ ถ้อยคำที่ตัวละครใช้พูดโต้ตอบกัน บทสนทนาช่วยให้เรื่องดำเนินไปได้ โดยผู้แต่งไม่ต้องอธิบายมาก ทั้งยังช่วยสะท้อนบุคลิกของตัวละครหรือช่วยสร้างบรรยากาศของเรื่อง ให้เป็นไปตามธรรมชาติ และช่วยเลี่ยงความซ้ำซากของการบรรยาย

บทสนทนาในเรื่อง ลอร์ด ออฟ เดอะ ริงส์ ตอน มหันตภัยแห่งแหวน มีส่วนช่วยให้เรื่องดำเนินไปได้ที่น่าสนใจ ทำให้เห็นภาวะในใจจิตใจของตัวละครแต่ละตัว ดังนี้

“มีสิ ฉันรู้สึกว่าคุณอยากหยุดพักซักพัก นานๆ เลย เหมือนที่ฉันเคยบอกไว้ บางทีมัน อาจเป็นการหยุดพักตลอดไป ฉันไม่คิดว่าจะกลับมาที่นี่อีก ฉันตั้งใจไว้แล้ว และเตรียมการทุกอย่าง พร้อมแล้วด้วย

บทสนทนาที่ แสดงให้เห็นความต้องการภายในจิตใจของบิลโบ ที่ปรารถนาพบกับความสงบ เขาเตรียมพร้อมสำหรับการเดินทางครั้งสุดท้ายของเขามาเป็นเวลานาน กระทั่งทำให้เข้าใจเหตุผลที่ บิลโบเลือกที่จะละทิ้งถิ่นฐาน ดินแดนไชร์ที่เขารักยิ่งนี้ไป เพราะแม้เขาจะรู้สึกว่าจะยังไม่แก่แต่ร่างกาย ของเขากลับรู้สึกถึงพลังกำลังที่ถดถอย บิลโบจึงต้องการพบกับความเปลี่ยนแปลงในชีวิต ดังบท สนทนากับแกนดัลฟ

ฉันแก่แล้วแกนดัลฟ ฉันดูไม่เหมือนคนแก่ แต่ฉันกำลังเริ่มรู้สึกถึงมันอยู่ในข้างในลึกๆ ให้ตายเถอะ *กระฉับกระเฉงแข็งแรงดี พิลีกละ!* เขาทำเสียงประชด “ฉันรู้สึกผมบางไปหมด อย่างที่เรียกว่า *ยี่ต* นั่นแหละ ท่านคงจะเข้าใจสิ่งที่ฉันพูด มันเหมือนกับเนยที่ถูกปาดลงบนขนมปัง แผ่นโตเกินไป ไม่ใช่เรื่องถูกต้องเลย ฉันต้องการความเปลี่ยนแปลงหรืออะไรสักอย่าง”

“ถึงอย่างไรฉันก็ตัดสินใจแล้ว ฉันอยากไปเห็นภูเขาอีกครั้ง แกนดัลฟ ภูเขา-- แล้วหาที่สักแห่ง ที่ฉันจะ *พักผ่อน* อย่างสงบสุข ไม่มีญาติเป็นโหยงมาเที่ยวต่อมๆ มองๆ ไม่มีแขกหรือวุ่นวายมาคอย สั่นกระดิ่งประตู ฉันอาจจะพบที่ไหนสักแห่ง ที่ฉันจะใช้เป็นที่เขียนหนังสือให้จบ ฉันนึกตอนจบดีๆ เอาไว้ แล้ว ---แล้วเขาก็อยู่อย่างมีความสุขตราบนานวาระสุดท้าย”

“อ้อ มีสิ ในอนาคตนี้แหละ โพรโดยังได้อ่านบางส่วนแล้วเท่าที่ฉันเขียนค้างไว้ ท่านจะคอย ดูแลโพรโดให้ฉันใช้ไหม”

แม้บิลโบปรารถนาจะเดินทางไปจากดินแดนไชร์ แต่เขาก็ไม่อาจตัดใจอย่างเด็ดขาดได้ใน ช่วงก่อนการเดินทาง เพราะยังรู้สึกห่วงกังวล ถึงความปลอดภัยของโพรโดหลานรักของเขา เขาเตรียม

สิ่งของหลายอย่างมอบไว้ให้แก่โฟรโด ทุกชิ้นเขาสามารถทิ้งไว้โดยไม่รู้สึกเสียดายหรือร้อนรน หากแต่มีสิ่งหนึ่งที่เขาไม่อาจตัดใจเด็ดขาดได้ ดังปรากฏในบทสนทนา

“เอ้อ – ทั้งอยากแล้วก็ไม่อยาก ตีละ มาพูดกันให้รู้เรื่องเสียที บอกตรงๆ ฉันไม่อยากทิ้งแหวนนี้ไปเลย และไม่เข้าใจด้วย ว่าทำไมฉันจึงต้องทำอย่างนั้น เพราะอะไรท่านจึงอยากให้ฉันทำน่ะ”
 “ทำไมถึงคอยเขาชี้กวนใจฉันอยู่เรื่อยเรื่องแหวนวงนี้ ที่ของอื่นๆ ที่ฉันเตรียมไว้สำหรับการเดินทาง ไม่เห็นมายุ่งด้วยเลย”

“แต่อย่างไรก็เถอะ มันคงการอะไรของท่านที่จะต้องมารู้ว่าฉันทำอะไรกับของของตัวเอง แหวนนี้เป็นของฉัน ฉันเป็นคนค้นพบมัน มันมาหาฉันเอง”

“แหวนนี้เป็นของฉัน เข้าใจไหม มันเป็นของฉัน ของรักล้ำค่าของฉัน”

บิลโบไม่สามารถตัดใจจากแหวนประมุขวงนั้นได้ เพราะตกเป็นทาสของแหวนนั้นเสียแล้ว คำแนะนำของแกนดัล์ฟ จากที่เคยมอบหนทางสว่างกลับเป็นถ้อยคำที่เข้าชี้กวนใจ เพราะการครอบครองแหวนเป็นเวลานาน ทำให้จิตใจตกเป็นทาส จนไม่อาจละสายตา ความกังวล ความห่วงหา แหวนนั้นได้ ทั้งยังเรียกว่า “ของรัก” ซึ่งเป็นตัวแทนของสิ่งที่ยากจะตัดใจจากมันได้

“เข้าใจที่ได้พบเจ้าขณะที่ยังมองเห็นได้”

“ถูกแล้วตลอดหลายปีมานี้ เจ้าเก็บงำความลับเรื่องแหวนเป็นอย่างดี ข้าจึงจำเป็นต้องหาอะไรบางอย่างให้แขกของเจ้าดู เพื่อช่วยอธิบายการหายตัวไปอย่างกะทันหันของเจ้า

แกนดัล์ฟพูดกับบิลโบ ซึ่งสงสัยเรื่องแหวนมายาวนาน หากแต่ต้องหาคำตอบด้วยตนเอง เพราะบางอย่างบิลโบ ไม่สามารถเล่าอย่างเปิดเผยได้ ทั้งยังแสดงให้เห็นการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าของแกนดัล์ฟ เพื่อปกป้องบิลโบ ไม่ให้ตกเป็นที่สงสัยของคนอื่นๆ

“ข้ายังไม่แน่ใจ เลยไม่อยากพูดมากกว่านี้ บางทีข้าอาจจะบอกอะไรบางอย่างแก่เจ้าได้เมื่อข้ากลับมา ข้าต้องไปแล้ว เพราะฉะนั้นข้าขอลาก่อน”

“ข้ามาซ้ำไป” “นั่นทำให้เราย่ำแย่ไปตามๆกัน แต่ข้าเองก็ไม่ค่อยแน่ใจกับเรื่องนี้นัก บางทีมันอาจทำให้หลายสิ่งดีขึ้นก็เป็นได้”

แกนดัล์ฟ เป็นตัวอย่างของคนที่ไม่รู้ เห็นได้จากบทสนทนาดังกล่าว แม้แกนดัล์ฟจะสงสัย และมีคำตอบเกี่ยวกับแหวน หากแต่ไม่แน่ใจมากนัก จึงเลือกที่จะหาคำตอบให้แน่ชัด ก่อนจะเล่าให้หรืออธิบายให้โฟรโดเข้าใจ

“ในโลกนี้มีพลังอำนาจหลายอย่าง ทั้งดีและเลว บางอย่างยิ่งใหญ่กว่าตัวข้า บางอย่างข้าก็ไม่เคยหยั่งวัด แต่เวลาของข้าใกล้จะมาถึง ราชาปีศาจกับพลพรรคม้าดำออกมาปรากฏตัวแล้ว สงครามกำลังจะระเบิด”

สะท้อนให้เห็นความหวาดหวั่นในใจของแกนดัล์ฟผู้ที่มีความใฝ่รู้ แต่ไม่หมายความรู้จักหรือเกี่ยวข้องกับหลายๆสิ่งที่ปรากฏขึ้นบนโลกทั้งหมด กระทั่งอำนาจที่ซ่อนเร้นทั้งดีและเลว และนี่ก็หวาดกลัวสงครามที่กำลังเริ่มขึ้น

“เมื่อคืนลุกตั้งต้นจะเล่าให้ผมฟังถึงเรื่องประหลาดเกี่ยวกับแหวนของผม” “แต่แล้วลุกก็หยุดไป บอกว่าควรจะเก็บเรื่องนี้ไว้เล่าตอนกลางวันดีกว่า ตอนนี่คงจะเหมาะแล้วกระมัง ลุกบอกว่าแหวนนี้เป็นอันตราย อันตรายมากกว่าที่ผมคิดเสียอีก มันอันตรายทางไหนหรือครับลูก”

บทสนทนาดังกล่าว ทำให้เข้าใจความอยากรู้ อยากเห็นของโพรโด แต่ให้ความเคารพ แกนดัล์ฟ ซึ่งมักกล่าวถึงความน่ากลัว ของพลังบางอย่าง ซึ่งไม่สามารถเล่าได้โดยทั่วไป โดยเฉพาะเรื่องแหวน กระทั่งการเดินทางไปจากไชร์ เขาไม่ได้รับข้อมูลอะไรมาก แต่สิ่งที่ทำให้โพรโดโดดเด่นและเป็นที่รักของทุกคน คือความรักและความห่วงใยเพื่อน แมโพรโดจะบาดเจ็บ จากคมดาบ จนต้องขี่ม้า และทิ้งให้เพื่อนๆต้องเดินเท้าฝ่าอันตราย ดังบทสนทนาต่อไปนี้

“ไม่ได้นะ” “ผมจะไม่ยอมขี่มานี้ ถ้าผมต้องถูกพาไปรเวนเดลล์หรือที่ไหนๆ โดยทิ้งเพื่อนๆให้ตกอยู่ในอันตราย”

“ขอบคุณสวรรค์ที่ผมไม่รู้ว่ามีอันตรายถึงเพียงนั้น” “แน่ละ ผมกลัวแทบตาย แต่ถ้าผมรู้มากกว่านั้น ผมคงไม่กล้าขยับตัว มหัศจรรย์จริงๆ ที่ผมรอดมาได้”

“ผมไม่วิตกอะไร เพียงแต่ลุกจะบอกข่าวเรื่องเพื่อนๆ ของผมและเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นที่ฟอร์ดตอนจบให้ฟังอย่างที่ผมพยายามรับเราอยู่นี้ เท่านั้นผมก็พอใจแล้ว หลังจากนั้นผมคิดว่าจะขอหลับสักงีบ แต่ถ้าลุกไม่เล่าเรื่องให้จบ ผมคงหลับไม่ลงเป็นแน่”

เมื่ออยู่ในริเวนเดลล์ ปกครองโดยเอลรอน โพรโดก็ไม่คลายความกังวล นี่เองที่ทำให้เข้าใจโพรโดมากขึ้น เพราะแม้จะกล้าหาญ ออกเดินทางจากไชร์ และฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ แต่แท้จริงแล้ว เขายังมีความกลัว กลัวพลังของแหวน กลัวคมดาบ แต่ด้วยความไม่รู้ถึงความร้ายกาจของแหวนและพลังชั่วร้าย เขาจึงเอาชนะและก้าวข้ามอุปสรรคนั้นมาได้ แต่ไม่ลืมที่จะสอบถามเรื่องราวที่เกิดขึ้นจากแกนดัล์ฟอีกครั้ง

“ผมยืนยัน” “ผมจะไปกับแซม”

คำยืนยันที่โพรโดกล่าวในที่ประชุม ด้วยความตั้งใจจะนำแหวนไปทำลายในดินแดนมอร์ดอร์

“ผมเองก็อยากกลับ” “แต่เราจะบอกหน้ากลับไปอย่างไรได้ – นอกจากจะจนหนทางจริงๆ และนี่เราแพ้แล้วหรือ”

คำกล่าวของโพรโต ขณะที่รู้สึกสิ้นหวังในระหว่างการเดินทาง ทั้งด้วยความเหนื่อยอ่อน และการไม่รู้จักรักอันตรายที่กำลังตามมาเนื่องด้วยอำนาจของแหวน แต่เพราะความมุ่งมั่นรับผิดชอบ และจิตใจที่ยังเข้มแข็ง เขาจึงเตือนตนเอง และกว่ากับโบริโรเมียที่พยายามช่วงชิงแหวนไปจากเขาว่า

“ไม่ได้ ที่ประชุมมอบหมายให้ฉันถือมันไว้”

“พวกนั้นคงตามหาตัวฉัน” “อยากรู้กันว่าฉันหายตัวมานานเท่าไรแล้ว คงหลายชั่วโมง กระมัง” “จะอย่างไรดี ฉันต้องไปเดี๋ยวนี้ ไม่งั้นไม่มีทางไปได้แน่ ฉันคงไม่มีโอกาสอีก ฉันไม่อยากจะเพื่อนๆ ไปโดยไม่อธิบาย แต่พวกเขาอาจจะเข้าใจแน่นอน แชมจะต้องเข้าใจ ฉันจะอย่างไรได้”

ในตอนนี้นำให้เห็นความวุ่นใจของโพรโต ที่พยายามแยกตัวออกจากคณะพันธมิตรแห่งแหวน ซึ่งหนีออกมาเพียงลำพัง แต่ยังมีความรู้สึกผิด และกังวลเพราะไม่สามารถบอกความต้องการออกไปได้ และห่วงความรู้สึกของแชมอย่างยิ่ง

“อยู่นิ่งล่ะ อย่าดิ้น! ฉันไม่ปล่อยแกหลุดมือหรอก กระทั่งน้ำเข้าไว้ อย่าดิ้นพราดๆ เดี่ยวแกลงจะทำเรือคว่ำไปเสียเปล่าๆ เอาละ ยึดกราบเรือไว้ ขอฉันพายเรือหน่อย!”

“ในบรรดาไอ้ตัวยุ่งทั้งหลาย แกนี่แหละที่แย่ที่สุด แชม!”

“แกอาจตายจริงๆ ถ้าแกมากับฉัน ฉันยอมได้เหมือนกัน ฉันกำลังจะไปมอร์ดอร์”

“อย่ามาขวางฉันเลย พวกเราอาจกลับมาเมื่อไหร่ก็ได้ ถ้าเขามาเจอฉันที่นี่ ก็ต้องนั่งโต้เถียงอธิบายกันยืดยาว แล้วฉันก็ไม่มีกำลังใจเข้มแข็งพอ หรือไม่มีโอกาสจะไปได้อีก ฉันต้องไปเดี๋ยวนี้ มันเป็นทางเดียวเท่านั้น”

บทสนทนาที่ทำให้เห็นว่า การตัดสินใจของโพรโต เป็นการตัดสินใจด้วยตัวเอง โดยละเว้นจากการพบปะผู้อื่น เพราะนั่นจะทำให้กังวล อ่อนแอกับความกลัว และพ่ายแพ้คำรบเร้า และคำแนะนำจากผู้อื่น

“เหลือไว้ลำหนึ่ง! เราต้องการใช้มัน แต่แกลงไปตัวเปล่าแบบนี้โดยไม่มีข้าวของหรือเสบียงติดตัวไม่ได้” แต่ฉันก็ดีใจ แชม พุดไม่ถูกว่าดีใจขนาดไหน มาเถอะ! แกกับฉันคงหนีกันไม่พ้น เราสองคนจะไปด้วยกัน ขอให้คนอื่นๆ พบเส้นทางที่ปลอดภัย สไตร์เตอร์จะดูแลพวกเขา แต่ฉันไม่คิดว่าเราจะได้พบพวกเขาอีก”

บทสนทนาสุดท้าย ที่โพรโดพูดกับแซมแสดงความห่วงใยและน้ำใจที่มีต่อคณะเดินทาง แม้จะรู้ว่าหนทางที่ตนก้าวไปจะยากลำบากและมีอันตรายมากแต่ก็เลือกเอาเพียงข่าวของที่จำเป็น และยังคงอวยพรให้คนอื่นๆ โชคดี โดยไม่ล่วงรู้เลยว่าตนจะมีโอกาสกลับมาอีกหรือไม่

จากบทสนทนาที่ยกมาข้างต้นเป็นเพียงบางส่วนทำให้ ซึ่งทำให้เห็นว่า บทสนทนาของแต่ละตัวละครนั้น มักจะยืดยาวในแต่ละช่วง เนื่องจากว่าต้องทำให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหา และความคิดของตัวละครในขณะนั้น บทสนทนาในเรื่องนี้ มีอิทธิพลอย่างมากต่อการแสดงลักษณะของตัวละคร ซึ่งผู้แปลแปลได้อย่างสวยงาม ทำให้เห็นลักษณะ บุคลิก ความคิดของตัวละคร

๒.๔ ฉากและบรรยากาศ

๑. ฉากงานฉลองวันเกิดของบิลโบ ลุงของโพรโดคนที่ทำให้แหวนตกเป็นของโพรโด จุดกำเนิดของเรื่อง ความยิ่งใหญ่ของงานวันเกิดลุงบิลโบ อาศัยความร่วมมือร่วมใจกันของคนในไชร์สามารถบรรยายให้เห็นภาพได้ ดังนี้

“กระโจมทยอยตั้งขึ้น มีหลังหนึ่งใหญ่โตมโหฬารเป็นพิเศษ ใหญ่โตจนคลุมเอาต้นไม้ต้นหนึ่ง ซึ่งขึ้นในทุ่งไ้ว์ภายในนั้นได้ทั้งต้น...”

“ แต่แล้วท้องฟ้าก็กลับครึ้มไปด้วยเมฆ วันนั้นเป็นวันพุธ วันสกตึบก่อนหน้างานเลี้ยงหนึ่งวัน ครั้นพอรุ่งเช้า ดวงอาทิตย์ก็ทอแสงสว่าง กลุ่มเมฆหายไป ธงปลิวสะบัด และความสนุกสนานก็เริ่มต้น”

“มีพระยิบระยับเหมือนนกบินขึ้นฟ้าส่งเสียงจ๊ิบๆ เจ็อยแจ้ว บางชุดแตกกระจายเป็นไม้เขียว และดอกไม้ไฟชุดสุดท้ายจัดทำขึ้นเพื่อเป็นเกียรติแก่บิลโบ และทำให้ทุกคนตกตะลึง คือพลชุดนั้นกลายเป็นรูปมังกรสีเขียวเหลือบทองตัวหนึ่งบิลออกมา พ่นเปลวเพลิงเขียวและแดงพวยพุ่งขึ้นไป ปราดเขามาหาคนร่วมงาน แล้วม้วนตัวแตกกระจาย...เป็นสัญญาณของงานเลี้ยงวันเกิดบิลโบ”

๒. ฉากในโพรงฮอบบิท

บิลโบเตรียมออกเดินทางจากไชร์

“ในโพรงฮอบบิทเต็มไปด้วยหนังสือและสิ่งของมากมายสำหรับเตรียมไว้ให้แขกเกรือญาติมิตร” ทำให้เห็นฉากสุดท้ายในโพรงฮอบบิท ด้วยความเศร้าใจและตัดใจลำบากจากดินแดนที่เคยอาศัย สิ่งของที่เตรียมไว้แจกจ่าย บิลโบเป็นคนเตรียมไว้ ภายหลังจากกลับจากงานเลี้ยง ซึ่งบิลโบปล่อยให้ทุกคนสนุกสนาน กระทั่งแกนดัล์ฟตามเข้ามา เห็นความเศร้าในใจบิลโบ จึงพยายามปลอบใจและเอ่ยถามถึงแหวนที่บิลโบเก็บไว้ ตอนนี้องที่ทั้งสองทะเลาะกัน จนร่างของแกนดัล์ฟสูงดำ ขึ้น ใน

โพรงฮอบบิทซึ่งแกนดัล์ฟต้องก้มศีรษะอยู่ตลอดเวลา อย่างน่ากลัว ทำให้บิลโบมีสติกลับคืนมาและเอาชนะพลังของแหวนได้

๓. ฉากการเดินทางออกจากไชร์ ภายหลังจากโพรโตทราบเรื่องราวเกี่ยวกับแหวน และความน่ากลัวของพลังอำนาจจากแหวนแล้ว จึงได้หาหนทางทำตามคำแนะนำของแกนดัล์ฟ ด้วยการออกเดินทางช่วงเวลาที่ยืดเยื้อ ไม่มีผู้คนพลุกพล่าน นั่นเองที่สร้างความน่ากลัวและความวังเวงใจให้กับโพรโตและแซมเป็นอย่างมาก

๔. ฉากการหลบซ่อนตัว การเผชิญกับภูตม้าดำในแต่ละช่วงของเรื่อง มีทั้งต้องอาศัยหลบซ่อนในป่า พงหญ้า หรือในถ้ำ การหลบซ่อนเป็นไปด้วยความน่ากลัวและตื่นเต้น บางตอนหลบซ่อนได้อย่างหวุดหวิด ทำให้ผู้อ่านตื่นเต้นและลุ้นไปกับโพรโตและคณะ

๕. ฉากการพบตัวละครสำคัญๆ ทั้งหมดมักถูกสร้างให้เกิดความขัดแย้ง ความสงสัย เมื่อพบกันครั้งแรก ทั้งนี้ เพราะเป็นการเดินทางอย่างลับๆ ไปกับแหวน ซึ่งมีพลังอำนาจมาก และถูกติดตามด้วยภูตม้าดำ สมุนของเซารอน ศัตรูที่อยู่รอบทิศทาง ดังนั้นเมื่อพบกับผู้ที่จะร่วมทางกันจึงต้องใช้เวลาเพื่อทำความรู้จักกันอย่างรวดเร็ว จึงมีเหตุการณ์ให้คณะเดินทางต้องพิสูจน์ตนเอง เช่น ฉากที่สไตรเตอร์ ช่วยเหลือโพรโตออกมาจากวงสนทนาที่ถูกจับตามอง ในโรงเตี๊ยม การจัดฉากให้ภูตม้าดำหลงกล จนสามารถหนีออกจากเมืองบรีได้ หรือตอนที่สไตรเตอร์ช่วยรักษาโพรโตที่ถูกแทงด้วยดาบของภูตม้าดำ ซึ่งผู้อ่านจะสัมผัสบรรยากาศในขณะนั้นว่าอึมครึม มืด และถูกจ้องมองอย่างรอบด้าน

๖. ฉากขณะการประชุมเพื่อหาข้อสรุปเกี่ยวกับแหวน ณ ห้องประชุมของเอลฟ์ ความยิ่งใหญ่และความสวยงาม ถูกกลบด้วยความจริงเครียดของคณะประชุมเพื่อหาข้อสรุปเกี่ยวกับแหวน ทำให้ทุกคนมีจิตใจขุ่นมัว วิตกกังวล และกระทบอารมณ์กันบ่อยครั้ง ที่นั่งของเอลรอนประมุขในที่ประชุมแม้จะสูงกว่าที่นั่งของคนอื่นเล็กน้อยแต่น่าเกรงขาม ทุกครั้งที่ทะเลาะกันเพราะความเห็นต่าง เอลรอนและแกนดัล์ฟจะเป็นควบคุมสถานการณ์ เหมือนรังสีแผ่ออกจากร่างกาย ทำให้ได้รับข้อสรุปเกี่ยวกับแหวนและเกิดคณะพันธมิตรแห่งแหวนขึ้น

๗. ฉากการเดินทางจากริเวนเดลล์และผจญภัย เมื่อผู้อ่าน อ่านถึงตอนนี้ มีความรู้สึกตื่นเต้นประหนึ่งได้ร่วมเดินทางกับคณะเดินทาง ฉากที่ออกจากริเวนเดลล์มีสองอารมณ์ในขณะนั้นคือ อารมณ์ปีติ ยินดีและชื่นชมในความกล้าหาญอย่างมีความหวังที่จะทำลายแหวนนั้นได้ กับความรู้สึกวิตกกังวลว่าคณะเดินทางจะล่มสลายไม่สามารถนำแหวนไปทำลายได้ ฉากทางแยกเมื่อจะออกจากริเวนเดลล์จึงเป็นตัวแทนของการเลือกและตัดสินใจว่าจะก้าวต่อไปหรือถอยกลับ ทำให้เห็นภาวะจิตใจของตัวละครได้เด่นชัดขึ้น

การผจญภัยภายหลังจากจากริเวนเดลล์ ได้พบกับการสอดแนมของศัตรู ทั้งหมดต้องแอบซ่อนได้โชคหิน และต้องพักผ่อน หรือก่อไฟอย่างระมัดระวัง

การเดินทางผ่านช่องแคบคาราธราส ที่เต็มไปด้วยหิมะอากาศที่หนาวเหน็บทำให้ร่างกายของ โพรโตที่พิชของบาดแผลยังไม่ทุเลาลง หรือหายดี ทำให้ทุกคนต้องเดินทางอย่างรวดเร็ว ไม่หยุดพัก ด้วยความหวังจะผ่านข้ามไปได้ แต่ต้องหยุดเมื่อร่างกายของโพรโตอ่อนล้าและล้มลงบนหิมะ ขณะที่ เกิดพายุหิมะอย่างรุนแรง แทบเอาชีวิตไม่รอด

การเดินทางในความมืดได้เหมือน ทำให้ทุกคนรู้สึกไม่สบายใจ ไม่กล้าแม้กระทั่งหายใจแรงๆ เพราะความกลัวว่าจะมีศัตรู หรือภัยอันตรายลวงรู้และเข้ามาโจมตี ทุกคนจึงเดินทางอย่างเงียบๆ คู่กันเป็นระยะ

ฉากการต่อสู้กันระหว่างแกนดัลฟกับบัลริ๊กออสูร์ร้ายจากโลกดึกดำบรรพ์ บรรยายได้เห็นภาพ การต่อสู้อย่างดุเดือด เกิดพลังแสงและเสียงนำหวาดกลัว กระทั่งตกลงไปในห้วงเหวแห่งความมืด ทำให้อารมณ์ของตัวละครที่เหลือเศร้าเสียใจ และกังวลต่อการเดินทางข้างหน้า

ฉากการเดินทางเข้าสู่ลอลิเอน อาณาจักรเอลฟ์ที่ยิ่งใหญ่ สร้างทั้งความดีใจ และความกังวล ให้กับคณะเดินทางเพราะต้องถูกปิดตาทุกคน ทำให้เกิดความเสียตายที่ไม่เห็นเส้นทาง และสัมผัส ความงดงามระหว่างทาง แต่เมื่อถึงที่หมายปลายทาง ณ ใจกลางของอาณาจักร ก็ได้พบความสวยงาม แสงสว่างที่ส่องผ่านเข้ามา แสงสีทอง สีเงินจากต้นไม้ขนาดใหญ่ในดินแดน ความเขียวขจีของพันธุ์ไม้ ทำให้ทุกคนรู้สึกผ่อนคลาย และรู้สึกปลอดภัยมากยิ่งขึ้น

การเดินทางออกจากลอลิเอน ทำให้ทุกคนเกิดความกังวลใจอีกครั้ง แต่การเดินทางครั้งนี้เป็นการเดินทาง ทางน้ำลัดเลาะไปตามเกาะแก่ง หากแต่มีความสงบ ทุกคนจึงรู้สึกปลอดภัยและค่อยๆ เดินทางด้วยความหวังใหม่อย่างเชื่องช้า จนพบกับทางแยกของแม่น้ำที่เชี่ยวกราก ซึ่งคณะเดินทางต้อง เผชิญกับความมืด และถูกศัตรูโจมตี ทำให้ผู้อ่านลุ้นระทึกไปด้วย

จนถึงฉากสุดท้ายในตอนนี่ที่โพรโตตัดสินใจเดินทางไปมอร์ดอร์กับแซม ทำให้รู้สึกกังวลใจ และกดดัน เหมือนเป็นตัวละครเสียเอง ด้วยความสามารถของผู้แปล จึงทำให้ผู้อ่านเข้าถึงอารมณ์ และ มีความรู้สึกประหนึ่งได้ร่วมเดินทางกับตัวละคร

บทที่ ๓

ศึกษากลวิธีการใช้ภาษาของเรื่อง The Lord Of The Ring ตอน มหันตภัยแห่งแหวน (The Fellowship Of The Ring)

ในเรื่อง ลอร์ด ออฟ เดอะ ริงส์ นี้ ผู้แปลได้ใช้ภาษาในการแปลได้อย่างสวยงาม มีวรรณศิลป์ ทำให้เห็นกลวิธีการใช้ภาษา ดังนี้

๓.๑ การใช้โวหาร

ในการดำเนินเรื่องผู้แปลได้ใช้การบรรยายหลายรูปแบบในการดำเนินเรื่อง โดยส่วนมากใช้การพรรณนาโวหาร เพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพชัดเจน และมีความรู้สึกร่วมขณะอ่านเรื่อง

“พอข้ามยอดเขาก็เข้าเขตป่าสน ทั้งสามหลบลงจากถนนเข้าไปในดงไม้มีดทับ อบอวลด้วยกลิ่นยางสน แล้วเก็บกิ่งไม้แห้งๆ กับลูกสนมาก่อไฟ ไม้ซ้าก็มีเสียงประทุน่ารื่นรมย์ของ เปลวไฟตั้งขึ้นที่โคนสนต้นหนึ่ง”

เห็นความรื่นรมย์ ความสบายใจของตัวละครในยามที่ความทุกข์เข้าทำลายความ เข้มแข็งของจิตใจ

ส่วนใหญ่ในเรื่องเป็นการพรรณนาโวหาร แสดงให้เห็นความสามารถของผู้แปล ทั้งยัง ทำให้ผ่านอ่านรับรู้อารมณ์ได้แต่ละเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

“ทั้งหมดยืนอยู่ที่โล่งแห่งหนึ่ง ทางซ้ายมีเนินดินขนาดใหญ่ปกคลุมด้วยหญ้าเขียว ชุ่ม รวากับสีเขียวของฤดูใบไม้ผลิเมื่อครั้งบรรพกาล บนเนินมีต้นไม้ขึ้นเป็นวงซ้อนกันเหมือนรูปทรงไร่ ใบ ต้นไม้ข้างในคือต้นมัลลอร์นซึ่งขึ้นอยู่ใจกลางวง มีเฟลตสีขาวยอบดาดด้วยดอกไม้เล็กๆ สีทอง รูปร่างคล้ายดวงดาว ท่ามกลางดอกไม้เหล่านั้นมีดอกไม้ชนิดหนึ่ง สีขาวอมเขียว ชูช่อไหว พะเยิบพะยาบ เรือลออ ดุจละอองหมอกท่ามกลางสีสนเขียวชุ่มของพื้นหญ้า ท้องฟ้าเบื้องบนเป็น สีคราม ดวงอาทิตย์ยามบ่ายส่องสว่างอยู่บนเนินเขา และทอดเงายาวเขียวครึ้ม”

เป็นการพรรณนาอาณาจักที่อยู่ของเอลฟ์ ซึ่งทำให้เห็นภาพชัดเจน มีความรู้สึก ประหนึ่งได้ร่วมเดินทางไปกับคณะพันธมิตรแห่งแหวน สัมผัสความยิ่งใหญ่และงดงามของอาณาจักร ดังกล่าว ด้วยการอ่านและสร้างสรรค์จินตนาการ ทั้งยังรับรู้อารมณ์ที่ซ่อนอยู่ในข้อความที่ยกมา คือตื่นตะลึง และปลื้มปิติ ของคณะเดินทางที่ได้พบกับอาณาจักรที่งดงาม ด้วยความรู้สึกที่ปลอดภัย และความหวังที่จะได้พักผ่อนอย่างมีความสุข

๓.๒ การใช้ภาพพจน์

ในเรื่อง The Lord Of The Ring ตอน มหันตภัยแห่งแหวน (The Fellowship Of The Ring) ของ เจ.อาร์.อาร์.โทลคีน ปรากฏการใช้สัญลักษณ์จำนวนมาก ดังนี้

สัญลักษณ์ของ “แหวนประมุข” คือการแทนอำนาจที่ยิ่งใหญ่ อำนาจเป็นสิ่งที่สัมผัสได้ แต่ไม่สามารถมองเห็นได้ “แหวน” จึงถูกสร้างขึ้นเพื่อให้เห็นอำนาจเป็นนามธรรมชัดเจนยิ่งขึ้น และอำนาจยังถูกกระจายแก่ เอลฟ์ คนแคระ และมนุษย์ หาเปรียบเทียบสัญลักษณ์ดังกล่าวให้เห็นภาพชัดเจน อาจกล่าวได้ดังนี้

แหวนประมุข แทน อำนาจสูงสุดในการปกครองประเทศ ผู้ครอบครองแหวนคือ พระมหากษัตริย์

เอลฟ์ ผู้มีจิตใจสูงส่ง ประกอบด้วยคุณธรรม เปรียบเหมือน ผู้รักษากฎหมาย ผู้ตรวจสอบและผู้ตัดสิน มีน้อยกว่ากลุ่มคนอื่นๆ ในที่นี้จึงหมายถึง ผู้พิพากษา ผู้ตรวจการแผ่นดิน ตำรวจ ทนายความ

คนแคระ ผู้มีความโลภ ลุ่มหลงการแสวงหาสมบัติ เปรียบเสมือนนักธุรกิจ ที่ชื่นชอบการแสวงหาเงินทอง ผลประโยชน์ กำไร ไม่รู้จักพอ แต่มีความสามารถในการผลิตสินค้า เพื่ออุปโภค บริโภค แสวงหากำไร สร้างสรรค์และผลิตสินค้าต่างๆได้ในสังคม

มนุษย์ ผู้ที่อ่อนไหวต่อกิเลส อ่อนแอ และพ่ายแพ้ต่อความอยาก เปรียบเสมือน คนทั่วไปที่ใช้ชีวิตเป็นปกติ มีความโลภ โกรธ หลง เกรงกลัวอำนาจที่ยิ่งใหญ่กว่า

ฮอบบิท ร่างเล็ก ไม่มีบันทึกใดกล่าวถึงในประวัติศาสตร์ เปรียบเสมือน กลุ่มคนหนึ่งที่ ไม่เกี่ยวข้องกับความโลภ โกรธ หลง เป็นผู้บริสุทธิ์ นั่นคือกลุ่มเยาวชน คนรุ่นใหม่ หรือกลุ่มคนที่ถูกตัดขาดจากโลกภายนอก ทำให้ไม่รู้จักหรือสัมผัสกับอำนาจ ความหลง ความโกรธ และความอยากที่ถูกล่อลวงด้วยกิเลสอื่นๆ

ดังนั้นการที่ฮอบบิทเป็นผู้อาสาเดินทางนำแหวนไปทำลาย จึงแทนภาพความกล้าหาญ บนความบริสุทธิ์ของจิตใจ ที่จะทำลายอำนาจซึ่งตกอยู่ในมือของคนชั่วที่จะนำภัยต่างๆ มาสู่โลก การที่กลุ่มผู้มีพลังวิเศษ หรือพลังกำลังมาก ไม่สามารถนำแหวนไปทำลายได้ ก็เหมือนกับการเปรียบเทียบว่า หากแหวนตกไปอยู่กับกลุ่มมนุษย์ ก็ทำให้มนุษย์ลุ่มหลงในอำนาจของตน ขาดสติและทำร้ายผู้อื่นได้ หากตกอยู่ในคนมือคนแคระ ก็ถูกนำไปใช้ในการแสวงหาประโยชน์แก่พวกพ้องของตนเอง หรือประโยชน์ทางธุรกิจ ทำให้ผู้อื่นได้รับความเดือดร้อน ตกอยู่ในมือของเอลฟ์ ก็จะสร้างความชั่วร้ายเพิ่มขึ้น เพราะอำนาจดี บางครั้งพ่ายแพ้ต่ออำนาจมือเพราะความอ่อนแอหรือขาดความยังคิดมองในมุมที่ผิดเพียงน้อยนิด ก็ทำให้หลงใหลได้ ท้ายที่สุดหากตกอยู่ในมือคนชั่วย่อมทำให้คนชั่วมีพลังกำลังและใช้ในทางที่โหดร้ายซึ่งเป็นเส้นทางที่คืบคลานของคนช้วนั่นเอง

๓.๓ การใช้สำนวน

การใช้สำนวน ในเรื่อง The Lord Of The Ring ตอน มหันตภัยแห่งแหวน (The Fellowship Of The Ring) ของ เจ.อาร์.อาร์.โทลคีน พบมากเช่นเดียวกับการใช้สัญลักษณ์ที่กล่าวในข้างต้น กลุ่มคนที่ใช้มักเป็นเอลฟ์ และมนุษย์ผู้มีสติปัญญา และสามารถศึกษาค้นคว้า ทำความเข้าใจได้ด้วยตนเอง สำนวนในเรื่องมักแฝงข้อคิดเสมอ เช่น

“เราต้องก้าวไปตามหนทางนี้แต่มันเป็นทางมหาวิบาก ภารกิจครั้งนี้อาจเป็นความพยายามของคนอ่อนแอผู้ยึดมั่นอยู่กับความหวังมากๆเท่ากับคนแข็งแกร่ง ทว่าบ่อยครั้งนั้นเป็นการกระทำซึ่งหมุนกงล้อของโลกให้เคลื่อนไป การกระทำของมือน้อยๆ ซึ่งทำด้วยเหตุผลว่าต้องทำ ในขณะที่สายตาของผู้ยิ่งใหญ่มัวไปอยู่เสียที่อื่น”

เป็นการกล่าวเปรียบเทียบให้เห็นว่า การที่มีพลังกำลังเพียงน้อยนิด ไม่เคยรู้จักกับอำนาจ แต่เมื่อรู้ว่าอำนาจนั้นนำมาซึ่งความทุกข์เข็ญ ความชั่วร้าย ก็พร้อมที่จะทำลายให้หมดสิ้นอย่างกล้าหาญ เพราะเคยสัมผัสกับอำนาจ ไม่รู้ว่าอำนาจใช้ทำอะไรได้บ้าง จึงกล้าจะทำลายอย่างไม่กังวลหรือเสียดายแต่อย่างใด ตรงกันข้ามกับผู้ยิ่งใหญ่มีพลังกำลังที่กลัวว่าหากทำลายอำนาจก็เหมือนกับตนเองสูญเสียอำนาจไปเช่นกัน จึงเลือกที่จะนิ่งเฉย หรือปล่อยผ่านเลยไปนั่นเอง

๔. การใช้คำ

การใช้คำในเรื่อง The Lord Of The Ring ตอน มหันตภัยแห่งแหวน (The Fellowship Of The Ring) ของ เจ.อาร์.อาร์.โทลคีน ผู้แปลใช้คำที่มีความหมายง่ายๆ ทำความเข้าใจได้ไม่ยากแม้จะแปลจากภาษาที่เกิดจากการสร้างขึ้นโดย เจ.อาร์.อาร์.โทลคีน ซึ่งปรากฏในเนื้อเรื่องนั่นเอง เช่น คำบรรยายความยากลำบากในการตัดสินใจ ก็ใช้คำว่า “ความยุ่งยากใจ” การสร้างคำเรียกคณะเดินทางเพื่อนำแหวนไปทำลาย ว่า “คณะพันธมิตรแห่งแหวน” ซึ่งกินความหมายลึกซึ้ง เห็นภาพชัดเจน

บทที่ ๔

แนวคิดที่ได้จากเรื่อง The Lord Of The Ring

ตอน มหันตภัยแห่งแหวน (The Fellowship Of The Ring)

๔.๑ การสร้างและการทำลายอำนาจ

การสร้างต้องใช้คนที่มีพลัง มีอำนาจ มีของวิเศษ คือ เหล่าเอลฟ์ และเซารอน

จะเห็นได้ว่า การสร้างแหวนแต่ละวงที่ปรากฏในเรื่อง มักเป็นผู้ใช้ที่มีพลังวิเศษ มีความสามารถในช่าง แหวนถูกสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการปกครองชนแต่ละกลุ่ม บ่งบอกว่า ใครคือผู้ยิ่งใหญ่ หรือมีอำนาจมากที่สุดในการปกครองนั้นๆ

เอลฟ์ มีอำนาจความดีงาม มีจิตใจสูงส่ง แต่ก็ได้สร้างแหวนขึ้น เพื่อควบคุมและปกป้องอาณาจักร ทำให้เห็นภาพความไม่แน่นอน ความหวุ่นใจที่ปรากฏในจิตใจของเอลฟ์ ว่าอาจถูกศัตรูรุกราน หรือพ่ายแพ้ภัยอื่นๆ ที่ไม่อาจล่วงรู้ได้

คนแคระ เป็นเผ่าที่มีความสามารถในช่าง ชื่นชอบการขุดเหมือง การแสวงหาสมบัติ ใช้แหวนเพื่อปกป้องอาณาจักรและเผ่าพันธุ์ของตน และเพื่อบ่งบอกสถานะของผู้สวมแหวน

มนุษย์ ถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้ที่มีคุณธรรมอ่อนด้อย ลุ่มหลง และมัวเมา แหวนจึงถูกสร้างมา เพื่อใช้บ่งบอกสถานะของผู้ครอบครอง เป็นที่ปรารถนาของผู้คน

แหวนทุกวงถูกสร้างขึ้นด้วยเป้าหมายที่แตกต่างกัน แต่มีจุดร่วมเดียวกัน คือเพื่อความเป็นอิสระในการปกครองตนเอง ที่ใดมีแหวน ที่นั่นมีผู้นำ มีนักปกครองที่สามารถดูแลผู้คนของตนได้ จึงไม่มีอำนาจใดสามารถก้าวล้ำกันได้ หากแต่เซารอน ตัวแทนของความชั่วร้ายได้สร้างแหวนอีกหนึ่งวงขึ้นมาเพื่อควบคุมแหวนทั้งหมด จึงกล่าวได้ว่า ผู้ที่ต้องการเป็นใหญ่เหนือแต่ละเผ่าพันธุ์ต้องสร้างแหวนที่มีพลังอำนาจเหนือกว่า โหดร้าย และมีดต่ำกว่า จึงต้องสร้างขึ้นในที่ที่น้ำกัวล ทุกคนคาดไม่ถึง นั่นคือดินแดนมอร์ดอร์ที่เต็มไปด้วยภูเขาไฟ ผู้คนไม่กล้าย่างกรายเข้าไป

เป็นเหตุผลว่า เหตุใดหากจะทำลายแหวนต้องเดินทางไปยังที่ที่สร้างขึ้นมา สอดคล้องกับการแก้ไขปัญหของพระพุทธเจ้าว่า การแก้ที่ต้นเหตุ ในที่นี้จึงหมายถึง การไปทำลายแหวนในที่ที่สร้างขึ้นมา ซึ่งเผ่าที่มีอำนาจ มีส่วนในการสร้างแหวน ไม่กล้าเข้าไป กลายเป็นหน้าที่ของคนที่ไม่เคยรู้ประวัติศาสตร์เกี่ยวกับแหวน ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องใดๆ นั่นคือ ฮอบบิท

**การทำลายอำนาจใช้เพียงคนกลุ่มหนึ่งซึ่งเล็กมากในสังคม คือ ฮอบบิท
และเหตุใดฮอบบิทจึงไม่ถูกอำนาจมืดครอบงำ**

ฮอบบิทเป็นเผ่าพันธุ์ที่มีขนาดตัวเล็กกว่าคนแคระ แต่จิตใจไม่เคยสัมผัส หรือรู้จักกับคำว่าอำนาจ ความชั่วร้าย หรือลุ่มหลงในกิเลสต่างๆ ขึ้นชอบความสงบ ใช้ชีวิตอย่างอิสระเสรี อยู่อย่างพอเพียงในดินแดนเล็กๆ ไกลจากดินแดนที่สร้างแหวนขึ้นมา ทั้งยังไม่ชอบการติดต่อกับโลกภายนอกนั่นเองจึงเป็นเหตุผลว่า ทำไมโฟรโดจึงสามารถนำแหวนไปยังริเวนเดล และกล้าตัดสินใจนำไปทำลายแทนที่จะครอบครองไว้เสียเอง

อีกนัยหนึ่ง คือ โฟรโดครอบครองแหวนเพียงไม่กี่ปี ทั้งยังไม่เคยใช้งานแหวน หรือสัมผัสกับแหวนโดยตรง ทำให้ไม่ตกอยู่ใต้อำนาจของแหวน ต่างจากบิลโบ ซึ่งเคยใช้งานและเหตุประโยชน์ของแหวน จึงตัดใจและละลายตาจากแหวนไม่ได้

การกำหนดให้โฟรโดนำแหวนไปทำลาย ได้ถูกวางแผนไว้ก่อนที่โฟรโดจะตัดสินใจด้วยตนเอง เพราะแกนดัล์ฟ รู้ว่าเขารอนไม่เคยรู้จักว่า มีฮอบบิท บนโลกนี้ ดังนั้นฮอบบิทจึงไม่ถูกอำนาจมืดครอบงำ เพราะไม่มีส่วนร่วมหรือส่วนเกี่ยวข้องกับแหวนตั้งแต่แรก และจะเห็นว่า ฮอบบิทปกครองตนเอง อยู่แบบพึ่งพาอาศัย เคารพผู้อาวุโส ซึ่งเป็นขนบธรรมเนียมประเพณี จึงไม่จำเป็นต้องสร้างแหวนเพื่อเป็นตัวแทนของการใช้อำนาจในการปกครอง เพราะทุกคนรู้ดี รู้ชั่ว สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข

ฮอบบิททุกนายที่ร่วมเดินทางไปทำลายแหวน แม้จะตัวเล็กแต่เมื่อถึงเวลาคับขันก็สามารถเอาตัวรอดได้ เพราะความเร็วและเบาของผีเท้า ที่ใหญ่ หนา และขนดกมากกว่าปกติ แต่ด้วยน้ำหนักตัวที่น้อยจึงสร้างเสียงระหว่างการเดินเท้าได้ไม่มาก

เพราะใจที่ปราศจากความลุ่มหลง และพรสวรรค์ในร่างกายของฮอบบิท จึงทำให้สามารถทำทลายอำนาจความชั่วร้าย ด้วยการเดินทางเพื่อทำลายแหวน จึงเป็นตอบที่ชัดเจน

การรวบรวมคนเพื่อสร้างอำนาจมืดทำได้ง่ายกว่าการรวบรวมคนเพื่อทำลายอำนาจ

การอยู่เฉยเป็นสิ่งที่ไร้ความรับผิดชอบอย่างยิ่ง หากคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องขึ้นกับการสร้างแหวนไม่แสดงความรู้สึกผิด หรือความรู้สึกอย่างร่วมทำลายแหวน แต่ก็ยากยิ่งกว่าการรวบรวมคนเพื่อสร้างแหวนเสียอีก เพราะคนสร้างรู้ถึงอำนาจของแหวน ทำให้รู้สึกหวาดกลัวภัยของแหวน ทั้งยังไม่สามารถสัมผัสแหวนได้ เพราะจิตใจของผู้สร้าง หรือผู้ที่ร่วมในการสร้าง มักรู้ดีถึงพลังอำนาจดังกล่าวนั่นเองจึงเป็นสาเหตุว่า ทำไมเอลฟ์ไม่ปรารถนาแหวน เพราะจิตใจสูงส่งและล่วงรู้ถึงภัยที่จะเกิดขึ้น และขัดขวางเผ่าพันธุ์อื่นไม่ให้สัมผัสหรือใช้งานจากแหวน โดยเฉพาะเผ่าพันธุ์มนุษย์

การรวบรวมผู้คนเพื่อเดินทางไปทำลายแหวน จึงทำได้ยาก เพราะไม่สามารถไวใจใครได้ จึงเกิดเป็นพันธมิตรแห่งแหวนขึ้น โดยคัดเลือกตัวแทนเฉพาะตัวแทนของแต่ละเผ่าพันธุ์ให้ร่วมเดินทางไปกับฮอบบิท ซึ่ง เอลฟ์ มนุษย์ คนแคระ ทำหน้าที่ปกป้องฮอบบิท และคอยให้คำแนะนำเท่านั้น

๔.๒ มิตรภาพจากเรื่อง

การเดินทางเพื่อนำแหวนไปทำลายใช้ระยะเวลายาวนาน ทำให้ทุกคนได้เรียนรู้นิสัยใจคอของกันและกันมากขึ้น เป็นไปตามกฎของธรรมชาติ เพราะแต่ละเผ่าพันธุ์ไม่สามารถอยู่เพียงลำพังได้ จึงเกิดการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน แม้ในช่วงระยะจะไม่คุ้นชิน หรือชอบพอ แต่ระยะเวลา และการร่วมต่อสู้อุปสรรค จึงทำให้แต่ละคนผูกพันกันยิ่งขึ้น ทั้ง เอลฟ์ มนุษย์ คนแคระและฮอบบิท ทั้งการเป็นเพื่อนคู่คิด ระหว่าง อารากอร์น กับ เลโกลัส และกิมลี หรือในฐานะ เจ้านายกับลูกน้อง เช่น โฟรโดกับแซม

มิตรภาพจึงเป็นกลไกสำคัญในการเดินทางเพื่อบรรลุจุดหมาย เพราะการเดินทางมีอุปสรรคที่ทุกคนต้องช่วยกันหาวิธีแก้ไขนั่นเอง

๔.๓ การเคารพเชื่อฟังผู้อาวุโส หรือชนชั้นเจ้านาย

การตัดสินใจ การลงข้อสรุปมาจากผู้อาวุโส หรือผู้ที่มีประสบการณ์มาก

ในที่นี้หมายถึงการเชื่อฟังคำแนะนำของเอลฟ์ เพราะผ่านเรียนรู้การใช้ชีวิตบนโลกมายาวนานกว่าเผ่าพันธุ์อื่นๆ รองลงมาคือแกนดัล์ฟ ที่ใฝ่รู้และค้นคว้าหาข้อมูลอยู่เสมอ ดังนั้นทั้งสองคนจึงมีบทบาทในการประชุม การตัดสินใจต่างๆในเรื่อง ทั้งในยามที่ทุกคนมีติดบอดทางปัญญายามลี้ลับหรือกังวลใจนั่นเอง

ที่กล่าวข้างต้นสอดคล้องกับสภาพสังคมในแต่ละยุคสมัย เพราะการตัดสินใจหรือการตัดสินใจสิ่งหนึ่งต้องผ่านความเห็นชอบ หรือคำแนะนำจากผู้อาวุโส และเป็นเหตุผลว่าเหตุใดผู้อาวุโสจึงต้องศึกษาข้อมูลอยู่เสมอ

แซมคอยช่วยเหลือโฟรโด รักและเคารพในโฟรโดเพราะเป็นเจ้านาย

เป็นลักษณะเด่นของแซม ที่เชื่อฟังคำสั่งของเจ้านาย ในที่นี้มีหลายคน แซมเป็นคนเดียวที่ถูกจัดอยู่ในชนชั้นที่ต่ำสุด คือเป็นบ่าวไพร่ แซมจึงต้องทำตามคำสั่งของตัวละครอื่นๆด้วย เช่น สอดส่องพฤติกรรมของโฟรโด ตามที่เมอร์รี่มอบหมาย การดูแลและปกป้องโฟรโดจากอันตรายตลอดการเดินทางตามคำสั่งของแกนดัล์ฟ

แซมจึงมีลักษณะที่โดดเด่น กว่าคนอื่นๆ ในด้าน

- ความซื่อสัตย์ ไม่ทิ้งให้โฟรโดต้องลำบาก

- ด้านความเสียสละ บางครั้งไม่ยอมรับประทานอาหารหากโฟรโดไม่ได้รับประทานอาหาร หรือเอาอาหารส่วนที่เป็นของตนมาให้โฟรโด
- ด้านความรับผิดชอบต่อหน้าที่ คือไม่ละสายตาจากโฟรโดและปฏิบัติกับโฟรโดโดยไม่มีข้อบกพร่อง

๔.๔ การต่อสู้กับอุปสรรค

อุปสรรคในที่นี้ มีมากมายหลายแบบ ทั้งอุปสรรคที่มองเห็นได้ เช่น

- จากสัตว์ คือการสอดแนมของพวกนก เหยี่ยว
- จากธรรมชาติ คือ สภาพอากาศแต่ละช่วง ที่ต้องฝ่าฟันไปให้ถึงจุดหมาย ทั้งสายน้ำที่เชี่ยวกราก ธารน้ำแข็ง พายุหิมะ

อุปสรรคที่มองไม่เห็น เช่น

- ต่อสู้กับจิตใจที่อ่อนล้า เพราะหวาดกลัวภัยที่รออยู่ด้านหน้า
- ต้องเลือกระหว่างมิตรภาพการร่วมเดินทางและการต้องเดินทางเพียงลำพังของโฟรโด
- การต่อสู้กับความกลัวภายในใจ

อุปสรรคทั้งปวงที่เกิดขึ้นล้วนเป็นบททดสอบในเรื่อง ช่วยให้เรื่องดำเนินไปอย่างน่าสนใจและน่าติดตาม และสร้างขึ้นอย่างมีเหตุผล เมื่อเอาชนะอุปสรรคได้ ย่อมภาคภูมิใจในตนเองและภาคภูมิใจในผู้ร่วมเดินทาง

บทที่ ๕

สรุปผลการศึกษา เรื่อง The Lord Of The Ring

ตอน มหันตภัยแห่งแหวน (The Fellowship Of The Ring)

จากการศึกษาวรรณกรรมเยาวชน The Lord Of The Ring ตอน มหันตภัยแห่งแหวน (The Fellowship Of The Ring) ทั้งด้าน องค์ประกอบของวรรณกรรม กลวิธีการใช้ภาษา แนวคิดของเรื่อง และ เปรียบเทียบความเหมือนหรือความแตกต่างของเนื้อเรื่องระหว่างหนังสือกับภาพยนตร์

แหวนเป็นสัญลักษณ์ของอำนาจยิ่งใหญ่ เป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อให้สามารถมองเห็นอำนาจในทางนามธรรม ถูกสร้างด้วยกลุ่มผู้ที่มีพลังอำนาจวิเศษ มีจิตใจที่สูงส่ง ได้แก่ เอลฟ์ มีจิตใจที่ลุ่มหลงมัวเมา ขาดสติ ได้แก่ มนุษย์ และกลุ่มที่มีพลังกำลัง โลกมาก ขาดความยับยั้งชั่งใจ แต่มีฝีมือด้านงานช่างอันประณีต ได้แก่ คนแคระ

เรื่อง The Lord Of The Ring ตอน มหันตภัยแห่งแหวน (The Fellowship Of The Ring) ของ เจ.อาร์.อาร์.โทลคีน แปลโดย วลี ชื่นยง มีองค์ประกอบของวรรณกรรมครบถ้วน ชัดเจน ด้วยการวางโครงเรื่องที่ชัดเจน คือการเดินทางเพื่อนำแหวนไปทำลายและมีเหตุการณ์ต่างๆ ในเรื่องร้อยเรียงกันอย่างมีเหตุผล ทำให้มีความน่าสนใจ น่าติดตาม เริ่มตั้งแต่การเกริ่นนำ หรือเปิดเรื่องด้วยการฉลองวันครบรอบวันเกิด ๑๑๑ ปี ของบิลโบผู้ที่ค้นพบและครอบครองแหวนโดยบังเอิญ เป็นสาเหตุของเรื่อง ในตอน มหันตภัยแหวน การมอบแหวนเป็นของขวัญให้กับโฟรโด จึงเป็นการสืบทอดการครอบครองแหวน ตามแบบฉบับของเรื่องนี้สืบทอดมาตั้งแต่โบราณ คือใช้คำแทนแหวนว่า “ของขวัญล้ำค่า” ซึ่งมีคนเคยเอ่ยคำนี้มาแล้ว ๓ คน หนึ่งในนั้นคือบิลโบ

การดำเนินเรื่องของ The Lord Of The Ring ตอน มหันตภัยแห่งแหวน (The Fellowship Of The Ring) เป็นลำดับเหตุการณ์ตามลำดับเวลา ปรากฏโครงเรื่องย่อยที่ส่งผลให้เรื่องดำเนินไปอย่างมีจุดหมาย ทั้งด้านการตัดสินใจเดินทางออกจากไชร์ของบิลโบและโฟรโด การพบคณะเดินทาง การพบตัวละครอื่นๆ ผู้เขียนกำหนดและสร้างเหตุการณ์ในแต่ละตอนไว้อย่างน่าสนใจ และต้องรู้สึกแปลกประหลาดใจถึงความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกันของตัวละครแต่ละตัว

เมื่อการเดินทางกินระยะเวลายาวนาน ทำให้ต้องมีการทะเลาะเบาะแว้ง หรือความเห็นต่างของตัวละคร อันเนื่องมาจากปัญหาและอุปสรรคที่เข้ามาท้าทายท่าความกล้าของคณะเดินทาง โดยในช่วงแรกของการเดินทางออกจากไชร์ มีภูตม้าดำที่กระจายกำลัง ติดตามและดักโจมตี โฟรโดและคณะอย่างต่อเนื่อง เพราะทั้งหมดไม่เคยออกเดินทางออกจากไชร์ ไม่เคยท่องเที่ยวผจญภัย การเดินทางครั้งแรกในชีวิต จึงทำให้จิตใจของแต่ละคนไม่เข้มแข็งพอ ทั้งโฟรโด แซม เมอร์รี่ และบิ๊ปปิ้น

การกำหนดให้ฮอบบิททั้งสี่เดินทางลัดเลาะไปตามป่า เลี่ยงการใช้ถนน นอนจากจะสร้างความยากลำบากแล้วยังสร้างความหวุ่นวิตก กระทั่งเดินทางไปถึงเมืองบริธน์ โรงเตี๊ยมเพนซิงโพรนี่ ซึ่งมีตัวละครที่มีบทบาทสำคัญในการช่วยเหลือคณะเดินทางต่อไป คือ สไตรเตอร์ มีเหตุการณ์ให้ทุกคนยอมรับ เชื่อใจ และร่วมเดินทางต่อไปด้วยกัน

การเดินทางที่ต้องผจญภัยเป็นเรื่องที่ปลอดภัยมากขึ้นเมื่อมีสไตรเตอร์ แต่ก็เกิดเหตุการณ์ที่ทำให้ทุกคนตื่นกลัวกับอำนาจของแหวนมากขึ้น เมื่อโฟรโดถูกแทงด้วยดาบของภูตม้าดำ ทำให้โฟรโดอ่อนแอลง ทั้งหมดจึงต้องเร่งเดินทางไปยังริเวนเดลเพื่อรักษาอาการโฟรโด และหาข้อสรุปเกี่ยวกับแหวนต่อไป

ในริเวนเดล เป็นฉากประหนึ่งให้คณะเดินทางได้พักผ่อน และหาคำตอบในตัวเอง การประชุมเพื่อหาข้อสรุปเกี่ยวกับแหวน นำมาซึ่งการคัดเลือกคนร่วมเดินทางไปทลายแหวนกับโฟรโดและแซม ผู้ซึ่งอาสาพาแหวนไปทำลาย เกิดเป็นคณะพันธมิตรแห่งแหวนขึ้น และเดินทางออกจากริเวนเดล สู่อารคองพาร์ตต่อสู้อุปสรรคอีกครั้ง

คณะพันธมิตรเดินทางอย่างรวดเร็วเพื่อไปสู่เป้าหมาย การใช้ภาษาพรรณนาเรื่อง ช่วยให้เข้าใจเรื่องง่ายขึ้น เห็นความกระชับชัดเจน ส่งผลให้เรื่องไม่น่าเบื่อ ติดตามเหตุการณ์ในเรื่องอย่างเข้าใจ ทั้งด้านเนื้อหาและจิตใจของตัวละคร จึงทำให้การเดินทางช่วงที่สองของฮอบบิทแต่เป็นช่วงต้นของคณะพันธมิตรสามารถดำเนินเรื่องได้อย่างรวดเร็ว กระทั่งการต่อสู้กับภัยธรรมชาติ พายุหิมะระหว่างช่องแคบคาราธราส หรือการลอดใต้เหมืองมอเรีย การต่อสู้กับออร์ค หรือสัตว์ตึกดาบรพฟ์ ชื่อ บัลร็อกของแกนดัล์ฟเป็นไปอย่างรวดเร็ว และทำให้แกนดัล์ฟตกไปสู่ห้วงเหวของความมืด คณะเดินทางจึงเหลือเพียง ๘ จาก ๙ คือ อารากอร์น โบโรเมีย เลโกลัส กิมลี โฟรโด แซม เมอร์รี่ และปีปปีน

การพรรณนาฉากในเรื่องมีความสมจริงมากยิ่งขึ้น เมื่อก้าวถึงลอลิเอน อาณาจักรอันยิ่งใหญ่ของเอลฟ์

“ทั้งหมดยืนอยู่ที่โล่งแห่งหนึ่ง ทางซ้ายมีเนินดินขนาดใหญ่ปกคลุมด้วยหญ้าเขียวชุ่ม รวากับสีเขียวของฤดูใบไม้ผลิเมื่อครั้งบรรพกาล บนเนินมีต้นไม้ขึ้นเป็นวงซ้อนกันเหมือนรูปทรงไร้ใบ ต้นไม้ข้างในคือต้นมัลลอร์นซึ่งขึ้นอยู่ใจกลางวง มีเฟลตสีขาวรอบดาดาชด้วยดอกไม้เล็กๆ สีทอง รูปร่างคล้ายดวงดาว ท่ามกลางดอกเล็กจิ๋วเหล่านั้นมีดอกไม้ชนิดหนึ่ง สีขาวอมเขียว ชูช่อไหวพะเยิบพะยับ เรือลอย ดุจละอองหมอกท่ามกลางสีสนเขียวชุ่มของพื้นหญ้า ท้องฟ้าเบื้องบนเป็นสีคราม ดวงอาทิตย์ยามบ่ายส่องสว่างอยู่บนเนินเขา และทอดเงายาวเขียวครึ้ม”

จากที่ยกมาข้างต้นทำให้เห็นความสวยงามด้านภาษา คือการใช้วรรณศิลป์ชั้นสูงยิ่งของแปล ซึ่งทำให้ผู้อ่านรับสารด้วยความรู้สึกมีอารมณ์คล้อยตาม เห็นภาพพจน์ชัดเจน มีทั้งการใช้

พรรณนาโวหาร **การใช้อุปมา** คือ ราวกับสีเขียวของฤดูใบไม้ผลิ **การใช้คำให้เกิดจินตภาพด้านการเคลื่อนไหว** คือ ชูช่อไหวพะเยิบพะยาบ

The Lord of the Ring ตอน มหันตภัยแห่งแหวน (The Fellowship of the Ring) จึงเป็นผลงานที่มีคุณค่า เหมาะสมกับรางวัลวรรณกรรมระดับที่ได้รับการประกาศยกย่อง ถูกนำไปถ่ายทอดเป็นภาพยนตร์ เพื่อให้ทุกคนสามารถสัมผัสผลงานอันยอดเยี่ยมของ เจ. อาร์. อาร์. โทลคีน ได้ง่ายขึ้น หากแต่บางช่วง บางตอนถูกปรับเนื้อหาเพื่อให้เหมาะสมกับ ระยะเวลา อารมณ์ เหตุการณ์ และความสำคัญของตัวละครแต่ละตัว ซึ่งปรากฏให้เห็นความแตกต่างกันระหว่าง เนื้อเรื่องในหนังสือกับเนื้อหาในภาพยนตร์ ได้ดังนี้

การออกเดินทางของโฟรโด ในหนังสือมีการวางแผนร่วมกัน ตั้งแต่ แกนดัล์ฟ พ่อมดเทา โฟรโด แซม เมอร์รี่ ปีปปีนและเหล่าเพื่อนๆ ของพวกเขา เพื่อช่วยเหลือให้การเดินทางปลอดภัย รัตกุมและเงียบที่สุด ช่วงแรกต่างแยกย้ายกันเดินทางก่อนนัดหมายพบที่เมืองบริ แล้วจึงพบกับสไตรเตอร์ หากแต่ในภาพยนตร์ เป็นการนำเสนอว่าโฟรโดกับแซมออกเดินทางไปด้วยกันและพบกับเมอร์รี่และปีปปีนโดยบังเอิญที่ไร่ของแม็กก็อต

ทั้งสี่คนเดินทาง และหยุดพักที่ไต้ต้นหลิว ทำได้พบ ทอม บอมบาดีน ซึ่งเข้ามาช่วยเหลือทั้งสี่คนจากอำนาจของต้นหลิว ก่อนจะมาบอกรายให้เป็นการเดินทาง เมื่อเดินทางไปถึงสุสาน ก็ถูกดวงวิญญาณทำร้ายด้วยการสร้างภาพลวงตา ทั้งสี่แยกจากกันและกระจายกันอยู่ในหลุมศพ นั่นเองที่เมอร์รี่ แซม และปีปปีน ได้พบกับดาบซึ่งกลายเป็นอาวุธคู่กายในเวลาต่อมา หากแต่ในภาพยนตร์ ไม่ปรากฏตอนนี้ และระบุว่า เมอร์รี่และปีปปีนได้รับดาบ จากกาลาเดียลแมมดเอลฟ์

การเดินทางร่วมกับสไตรเตอร์ เป็นไปอย่างยากลำบาก ทั้งหมดต้องเดินเท้าเพราะถูกสมุนของเซารอนโจมตี ม้าในคอกแตกตื่น มีเหลือเพียง บิล มาแคระที่น่าสงสาร ระหว่างการเดินทางที่ไม่หยุดพัก ออกจากเมืองบริได้ไม่นานก็ปรากฏแสงไฟเหนือเวสเรอที่อบ เพราะการต่อสู้ของแกนดัล์ฟกับภูตม้าดำ แต่ในภาพยนตร์ปรากฏเป็นแสงสว่างจากกองไฟที่แซมก่อขึ้นเพื่อประกอบอาหาร ก่อนที่ภูตม้าดำจะสังเกตเห็นและเดินทางขึ้นมา เกิดการต่อสู้กัน ขณะโฟรโดได้เลือกที่จะสวมแหวนเพื่อหนีการต่อสู้ดังกล่าว แต่กลับทำให้มารร้ายมองเห็นโฟรโดชัดเจนและใช้ดาบแทงโฟรโดในที่สุด

ตลอดจนการเดินทางสุริเวนเดลด้วยความช่วยเหลือของ เอลฟ์ที่ชื่อกอลฟินเดล หากแต่ในภาพยนตร์ให้ความสำคัญกับอาร์เวน ธิดาเอลฟ์ เอลรอน ที่ร้ายมนต์สะกดให้แม่น้ำไหลเชี่ยวกรากพัดเอาภูตม้าดำกระจายไป ซึ่งในหนังสือระบุว่าเป็นการร่วมมือกันของแกนดัล์ฟและเอลรอน กระทั่งการเดินทางออกจากริเวนเดลก็เป็นไปด้วยความรวดเร็ว และมีฉากที่โฟรโดถามเส้นทางว่าจะเดินทางไปทางไหน ระหว่างซ้าย หรือขวา ตรงทางแยกออกจากริเวนเดล

คณะเดินทางออกเดินทางไปจนถึงช่องแคบคาราธาส ต้องเผชิญกับพายุหิมะ ไม่สามารถไปต่อได้ จึงหยุด และให้โฟรโดตัดสินใจเลือกทางเดิน และเลือกถอดได้เหมือนมอเรีย แต่ในหนังสือระบุเป็นการแสดงความคิดเห็นระหว่างแกนดัล์ฟ อารากอร์น โบรโรเมียและกิมลี

เมื่อถึงปากประตูทางเข้าเหมืองมอเรีย แกนดัล์ฟก็ไม่สามารถเปิดประตูได้รำยมนต์ เป็นภาษาต่างๆ และท้ายที่สุด โฟรโดก็เข้ามาถามถึง ปริศนาที่เขียนไว้หน้าประตู ว่า กล่าววาจา “สหาย” แล้วประตูจะเปิดออก “สหาย” ในภาษาเอลฟ์กล่าวอย่างไร แกนดัล์ฟจึงกล่าว “เมลลอน” ประตูเปิดออกนั่นเอง แต่ในหนังสือระบุเป็นเมอร์รี่ที่ช่วยแกนดัล์ฟในข้อนี้ ไปจนถึงการต่อสู้กับบัลร็อก ซึ่งแกนดัล์ฟรู้จักและเรียกชื่อบัลร็อกพร้อมขับไล่ให้คณะเดินทางหนีไป ตรงข้ามกับในหนังสือ ที่ผู้รู้จักบัลร็อก คือเลโกลัส

กระทั่งการแตกสลายของคณะเดินทาง ในหนังสือระบุเพียงว่าโบรดรเมียพยายามชิงแหวนจากโฟรโด ก่อนที่โฟรโดจะสวมแหวนและแยกทางกับคณะเดินทาง ตรงไปยังแม่น้ำและถูกแซมติดตามมาได้ทันแล้วจึงเดินทางไปด้วยกัน หากแต่ในภาพยนตร์ สร้างให้โฟรโดแยกตัวออกจากคณะเดินทางไปพักสงบใจ ถูกโบรโรเมียตามหลังไปและพูดจาหว่านล้อม ให้มอบแหวนแก่เขา แต่โฟรโดไม่ยอมจึงสวมแหวนแล้วหลบหนีไป ระหว่างนั้นเองที่ออร์ค ตามไล่ล่ามาและเห็นเข้า โบรเมียจึงต่อสู้กับออร์ค โฟรโดสวมแหวนและวิ่งหนีไป เมื่อไกลจากการต่อสู้จึงถอดแหวนออก ก่อนที่เมอร์รี่และปีปิ่นจะมองเห็นและรู้ว่าโฟรโดต้องการจะจากไป จึงล่อออร์คมาทางเขา โฟรโดจึงหนีไปได้ แต่แซมก็ตามไปได้ทัน ก่อนจะเดินลงตามโฟรโดไปทั้งๆที่ว่ายน้ำไม่เป็น โฟรโดจึงถอยเรือมารับและเดินทางไปด้วยกัน

จากการศึกษา The Lord Of The Ring ตอน มหันตภัยแห่งแหวน (The Fellowship Of The Ring) จึงทำให้ได้วิเคราะห์ องค์ประกอบของวรรณกรรม วิเคราะห์กลวิธีการใช้ภาษา แนวคิดของเรื่อง และได้เปรียบเทียบการนำเสนอเนื้อหาระหว่างหนังสือกับภาพยนตร์จึงได้เป็นข้อสรุปตั้งที่ได้บรรยายข้างต้น ด้วยความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะศึกษา วิเคราะห์และวิจารณ์ วรรณกรรมเยาวชน The Lord Of The Ring ตอน มหันตภัยแห่งแหวน (The Fellowship Of The Ring) เพื่อเป็นพื้นฐานในการต่อยอดเป็นผลงานวิจัยต่อไป....

บรรณานุกรม

สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เอกสารประกอบการสอนรายวิชา
วรรณกรรมร่วมสมัย. ฉบับอัดสำเนา ๒๕๕๘.

เดอะ ลอร์ด ออฟ เดอะ ริงส์. (ม.ม.ป.). เข้าถึงได้จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/>
(วันที่ค้นข้อมูล ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘)